

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน Journal of Interdisciplinary and Private Management

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

ภาษาอังกฤษ : Journal of Interdisciplinary and Private Management

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIPM/>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ คณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

กำหนดการพิมพ์

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

หมายเหตุ

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารการจัดการการเมืองการปกครองและท้องถิ่น ในกรณีการทำวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และนำหลักฐานมาแสดง

บรรณาธิการ

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผศ.ดร.ฐิติมา ไห้ลำยอง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์ เขาแสงรัตน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.สุเชาวน์ มีหนองหว้า

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงษ์ทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ดร.วัฒนา นนทชิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ปรีสุทธิกุล

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้ประสานงาน

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัณฑิต์ ครีเอชั่น 40/315

หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา ห้อง 602 ชั้น 6 อาคารอนุรักษ์พลังงานและปฏิบัติการนวัตกรรม

เลขที่ 96 หมู่ 3 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

โทรศัพท์: 090-962-5431

สารจากบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ ในวารสารฉบับนี้กองบรรณาธิการได้รวบรวมบทความวิจัยเกี่ยวกับด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ และรัฐศาสตร์ จำนวน 5 บทความ

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความในฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผู้บริหาร รวมถึงนิสิต/นักศึกษา และหากท่านผู้อ่านต้องการให้มีการปรับปรุงในส่วนใดโปรดเสนอแนะมายังกองบรรณาธิการเพื่อจะได้ปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในฉบับต่อไป

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

สารบัญ

บทความวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร.....1
Effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation in Thailand
สุวรรณณี อ่อนละมุล และวรสิทธิ์ เจริญพุดม
2. ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....13
Effectiveness of Public Service of Prachuap Khiri Khan
Province Attorney Office
ยุพิน ชัยมาตย์
3. ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตอำเภอเมืองภูเก็ต.....23
จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
The Effectiveness of Government Performance of Phuket Municipality, Muang District, Phuket Province According to The Principles of Good Governance
นริรัตน์ แจ่มจรัส
4. ประสิทธิภาพการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....33
The Effectiveness of The Vaccination Policy to Prevent the Spread of Coronavirus Disease (COVID-19) Into Practice in Prachuap Khiri Khan Province
พงศ์พันธ์ รัตนธรรมวัฒน์ เกษมชาติ นเรศเสนีย์
5. ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ.....46
มาในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิต พื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติ
The Success of the Implementation of the Policy to Prevent and Suppress the Smuggling of Foreign Liquor into the Area of Responsibility of the Excise Office Samut Prakan to practice
ศิรินภา ฟองชัย และรัชยา ภัททีจิติกต์

ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมัน
เชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร

Effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy

Implementation in Thailand

สุวรรณี อ่อนละมุล¹ และวรสิทธิ์ เจริญพุ่ม²

Suwanne Onlamoon¹ and Vorsit Charoenputh²

นักวิชาการสรรพสามิต กรมสรรพสามิต¹

อาจารย์² วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

E-mail: suphattra.yod@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสำรวจประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร จากทัศนะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากร (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่าง 250 คนจากผู้อาศัยอยู่ในบริเวณด่านสะเดาจังหวัดสงขลา ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านเปรียบเทียบประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร จากทัศนะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากร พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การนำนโยบายไปปฏิบัติ; การป้องกันและปราบปราม; น้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อน

Abstract

The purposes of this study were to 1) Effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation in Thailand. 2) compare effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation via respondents 'attitude verified by demographic factors. 3 explain correlation between critical success factors with effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation. This was survey quantitative approach, sample were 250 residents near Sadao major official border crossing points Thailand and Malaysia Songkhla Province. Questionnaires were data gathering tools. Analytical statistics were percentage, mean, standard deviation and, t test, One Way ANOVA and Pearson r. Major Findings revealed 1) effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation that was high level. 2) There was no difference among respondents' attitude toward effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation verified by demographic factors. 3) Critical Success Factors were positive statistical correlated with effectiveness of Gasoline smuggling Prevention and enforcement Policy Implementation at .01 level.

Keywords: Effectiveness; Policy Implementation; Prevention and Suppression; Contraband Fuel

บทนำ

น้ำมันเถื่อนคือน้ำมันที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากร มี 2 รูปแบบ ได้แก่ การลักลอบนำน้ำมันส่งออกมาจำหน่ายในประเทศและขอคืนภาษี การลักลอบนำน้ำมันเติมเรือสินค้าต่างประเทศและเรือเดินทางไปต่างประเทศแล้วกลับเข้ามาจำหน่ายในประเทศ สืบเนื่องจากประเทศไทยประสบกับปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงมาเป็นเวลานานโดยผู้กระทำผิดได้มีการพัฒนารูปแบบการกระทำผิด เช่น การลักลอบนำเข้าทั้งทางบกและทางทะเลการขอคืนภาษีน้ำมันส่งออกโดยไม่ส่งออกจริง การขอคืนภาษีน้ำมันเติมเรือสินค้าไปต่างประเทศ โดยไม่เติมจริง การนำสารโซลเว้นท์มาผสมในน้ำมัน เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียอย่างมหาศาลในด้านต่าง ๆ เป็นอันมาก ทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชนบริษัทผู้ค้าน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียรายได้จากภาษีสรรพสามิตและอากรขาเข้าปีละหลายพันล้านบาท การสูญเสียตลาดของบริษัทผู้ค้าน้ำมันที่สุจริตรวมทั้ง เครื่องยนต์เสียหายจากน้ำมันที่คุณภาพไม่ได้มาตรฐานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเหล่านี้ ได้มีการจัดแบ่งเป็นกลุ่มตามหน้าที่รับผิดชอบซึ่งกลุ่มหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ มีหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละหน่วยงานจะทำงานโดยการประสานความร่วมมือกันเพื่อให้การปราบปราม และป้องกันน้ำมันเถื่อนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งเป็น 7 กลุ่มด้วยกัน

สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดังนี้ 1) การลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในพื้นที่ภาคใต้ยังคงเป็นปัญหาหลัก เนื่องจากราคา น้ำมันของมาเลเซียยังคงต่ำกว่าไทย กลุ่มน้ำมันดีเซลประมาณ 7 - 15 บาท / ลิตร และกลุ่มน้ำมันเบนซินราคา เฉลี่ยประมาณ 10 - 19 บาท/ลิตร ซึ่งเป็นส่วนต่างที่สูงมากจึงเป็นแรงจูงใจในการกระทำผิด ทั้ง น้ำมันดีเซลและน้ำมันเบนซิน ซึ่งการจับกุมผู้กระทำผิดส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าว 2) การกระทำผิดในลักษณะการส่งออกน้ำมันแต่ไม่ส่งออกจริง น้ำมันเบนซิน (รวมทั้งน้ำมัน แก๊สโซฮอล์ 95 (อี 10) และ

น้ำมันแก๊สโซฮอล์ 91) อัตราภาษีสรรพสามิต 5.85 – 6.50 บาท / ลิตร และ กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง 0.62 – 6.58 บาท/ลิตร รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่มประมาณ 1.00 บาท / ลิตร จึงมีส่วนต่าง ของราคา ประมาณ 7 – 14 บาท / ลิตร และน้ำมันดีเซล (รวมทั้งน้ำมันดีเซลปี 7 และน้ำมันดีเซลปี 20) มีอัตราภาษีสรรพสามิต 5.153 - 5.99 บาท / ลิตร, กองทุนน้ำมันฯ (4.16) – 1.00 บาท/ลิตร และภาษีมูลค่าเพิ่ม ประมาณ 1.00 บาท / ลิตร ทำให้ส่วนต่างสูงประมาณ 1 - 8 บาท / ลิตร จึงเกิดแรงจูงใจในการกระทำผิด ดังนั้นการเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจร่วมของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2563) ในบริเวณด่านชายแดน จึงเป็นมาตรการที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทั้งน้ำมันดีเซล และน้ำมันเบนซิน (3) การจับกุมน้ำมันเตา โดยมีสาเหตุมาจากการสะสมน้ำมันเครื่องใช้แล้ว เพื่อจำหน่ายเป็นน้ำมันเตาให้โรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้นการประสานในการปราบปรามและป้องกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

สรุปการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเดือน ปี พ.ศ. 2562-2563

สรุป ปี 2562	หน่วย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
จำนวนคดีทั้งหมด	คดี	650	552	592	543	671	679	581	557	501	310	516	543	7,211
ปริมาณน้ำมันทั้งหมด	พันลิตร	5,324.01	4,720.44	3,643.75	4,927.31	3,952.92	5,068.53	5,304.12	5,732.16	3,831.84	1,114.65	3,188.28	3,507.08	53,503.36
จำนวนคือน้ำมันเดือน	คดี	317	256	296	237	371	376	314	277	218	190	249	244	3,345
ปริมาณน้ำมันเดือน	พันลิตร	124.55	1,012.36	558.72	621.13	410.22	333.31	451.37	614.02	618.17	279.87	392.61	481.12	5,897.46
- น้ำมันดีเซล	พันลิตร	70.09	969.50	456.04	422.21	296.52	175.20	321.62	506.23	534.13	248.75	249.78	385.49	4,635.57
- น้ำมันเบนซิน	พันลิตร	29.66	42.46	36.48	46.53	45.10	72.39	73.05	41.79	45.54	17.61	51.27	40.63	542.50
- น้ำมันเตา	พันลิตร	24.80	0.40	64.60	151.00	68.60	83.84	55.95	66.00	38.50	13.52	91.00	55.00	713.21
- สารโซลเวนท์	พันลิตร			1.60	1.40		1.88	0.75		-		0.56	-	6.19
สรุป ปี 2563	หน่วย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
จำนวนคดีทั้งหมด	คดี	505	529	430	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1,464
ปริมาณน้ำมันทั้งหมด	พันลิตร	4,696.23	3,723.29	4,768.94	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13,188.46
จำนวนคือน้ำมันเดือน	คดี	221	260	180										661
ปริมาณน้ำมันเดือน	พันลิตร	806.82	641.57	786.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2,234.74
- น้ำมันดีเซล	พันลิตร	746.18	532.12	674.61										1,952.91
- น้ำมันเบนซิน	พันลิตร	29.65	49.95	41.74										121.33
- น้ำมันเตา	พันลิตร	31.00	49.50	70.00										150.50
- สารโซลเวนท์	พันลิตร		10.00											10.00
- ก๊าซ(LPG)	ตัน			9.10										9.10

ภาพที่ 1 สรุปผลผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเดือน

ที่มา: (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร และกรมธุรกิจพลังงาน, 2563)

ปัจจุบันรัฐบาลมาเลเซียผลักดันราคาขายน้ำมันเบนซินไม่ว่าชนิด 95 หรือ 97 ให้ประชาชนได้ใช้ในราคาเฉลี่ยไม่เกิน 20 บาท / ลิตร ด้านดีเซลลดลงอีกเฉลี่ยแค่ 18 บาท / ลิตร แต่พอหันกลับมาดูราคาน้ำมันในประเทศไทยกลับเป็นที่น่าตกใจยิ่ง เพราะเฉลี่ยแล้วไม่ว่าจะน้ำมันชนิดไหน เบนซินไร้สารตะกั่วหรือผสมแก๊สโซฮอล์ดีเซลที่มีส่วนผสมไบโอดีเซลด้วยหรือไม่ ซึ่งไม่ว่า 91, 95, 97 หรือ E 20 หรือ E 85 ล้วนมีราคาสูงกว่าที่มาเลเซียเกิน 10 บาท / ลิตรขึ้นไปทั้งนั้น ตัวอย่างเช่น ในไทยเราน้ำมันเบนซิน ไร้สารตะกั่วเฉลี่ย 40 บาท / ลิตร ส่วนดีเซลขายกันอยู่ที่เฉลี่ย 32 บาท / ลิตร หรือบางครั้งขยับขึ้นไปถึงกว่า 32 บาท / ลิตรก็มี โดยอ้างว่าเป็นไปตามการขึ้น - ลงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก และราคาน้ำมันสำเร็จรูปที่ตลาดสิงคโปร์ จึงเห็นชัดเจนว่าเมื่อนายทุนสามารถถักตอขนานเข้าน้ำมันเดือนจากมาเลเซียเข้ามาขายในบ้านเราได้ พวกเขาจะได้กำไรจากส่วนต่างของราคาทันทีอยู่ที่ไม่ต่ำกว่า 10 บาท / ลิตร ซึ่งในภาคใต้มีขบวนการน้ำมันเดือนอยู่มากมาย และแต่ละรายก็ถักตอขนกันวันละหลายแสนลิตรถ้านายทุนรายใดสามารถขนเข้ามาได้แค่วันละ 100,000 ลิตร นั่นก็หมายความว่า

วันนั้นพวกเขาจะมีกำไรไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาทแน่นอน (ศูนย์ข่าวภาคใต้, <https://shorturl.asia/LFv7W>, approached May 20th 2022)

การลักลอบนำเข้าน้ำมันเถื่อนในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะที่นำเข้ามาผ่านด่านตรวจ อ.สะเดา จ.สงขลา พบมีนายทุนลักลอบนำน้ำมันเถื่อนชนิดดีเซล (โซลาร์) และเบนซิน 97 นำมาเปิดขายกันอย่างโจ่งแจ้ง และยังพบมีการนำมาบรรจุใส่ขวดวางขายอยู่ที่ริมถนนสายหลักเข้าตัวเมืองปาดังเบซาร์อีกด้วย หลังจากที่ประเทศมาเลเซียได้ปิดประเทศเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด -19 ทำให้สินค้าเกือบทุกชนิดไม่สามารถนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านได้ แต่แปลกที่บ้านคลองรำ ต.ทุ่งหมอ อ.สะเดา จ.สงขลา ได้มีนายทุนลักลอบนำน้ำมันเถื่อนชนิดดีเซล (โซลาร์) และเบนซิน 97 เปิดเป็นคอกขายน้ำมันเถื่อนที่มีหัวจ่าย จำนวน 2 หัวจ่ายน้ำมัน เปิดคอกขายใกล้กันถึง 2 คอก โดยขายน้ำมันดีเซล (โซลาร์) ลิตรละ 24 บาท ส่วนน้ำมันเบนซิน 97 ขายลิตรละ 25 บาท ซึ่งในแต่ละวันจะมีรถยนต์ทั้งรถตู้และรถกระบะเข้ามาเติมได้ตลอดสำหรับที่ถนนสายรอบเมือง บ้านปาดังเบซาร์ อ.สะเดา จ.สงขลา ได้มีการเปิดร้านขายของบังหน้า แต่ภายในร้านมีการแอบลักลอบขายน้ำมันเถื่อนกัน โดยจะมีบรรดารถตู้ รถกระบะ เข้ามาเติมน้ำมันเถื่อนกันตลอดทั้งวัน และที่บ้านปาดังเบซาร์ ยังมีการนำน้ำมันเถื่อนบรรจุในแกลอนขนาด 5 ลิตร 10 ลิตร และบรรจุใส่ขวดวางขายอยู่ที่หน้าร้านริมถนนสายหลักเข้าตัวเมืองปาดังเบซาร์ ในขณะที่น้ำมันที่ขายถูกต้องและเสียภาษีที่ขายในปั้มน้ำมันต่าง ๆ ขายน้ำมันดีเซล อยู่ที่ลิตรละ 26.70 บาท และแก๊สโซฮอล์ 95 อยู่ที่ลิตรละ 30.30 บาท ส่วนในประเทศมาเลเซียขายน้ำมันทั้ง 2 ชนิด ในราคาลิตรละ 18 บาท (ราคาเมื่อปี พ.ศ 2563) สาเหตุของการลักลอบนำเข้าน้ำมันเถื่อน เนื่องมาจากต้นทุนราคาน้ำมันแพง ส่วนหนึ่งมาจาก “ธุรกิจมืด” เป็นเหลือบไรที่กัศกร่อนคนไทยมาช้านานชั่วโมงนี้ ขบวนการลักลอบนำ “น้ำมันเถื่อน” เข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมายกำลังแพร่ระบาดอย่างหนัก เมื่อวันที่ 17 ต.ค.64 “ตำรวจ” จับกุม “เรือน้ำมันเทศา” บริเวณใกล้เกาะสีชัง จ.ชลบุรี พร้อมตรวจยึดน้ำมันดีเซลผิดกฎหมายประมาณ 4 แสนลิตรขณะเดียวกันมีการจับกุมขบวนการลักลอบนำเข้า “น้ำมันเถื่อน” ได้หลายจุดในพื้นที่ภาคใต้ โดยฉกฉวยโอกาสในช่วงที่ราคาน้ำมันขายปลีกภายในประเทศมีราคาพุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

วิธีการของ “แก๊งน้ำมันเถื่อน” ยังเหมือนเดิม ไม่ซับซ้อน เพียงแต่ต้องอาศัยบารมีของ “เจ้าหน้าที่รัฐ – ตำรวจนอกแถว - นักการเมือง” ในการเคลียร์อย่าง กากินล่าสุด ใช้วิธีรับน้ำมันที่ส่งออกไปประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิต นำกลับมาลักลอบจำหน่ายภายในประเทศโดยไม่ผ่านพิธีการทางศุลกากร จากเหตุ ปัจจัยทางด้านราคาที่แตกต่างกันและพื้นที่ที่ใกล้กัน จึงเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการลักลอบขนน้ำมันเชื้อเพลิงจากประเทศมาเลเซียเข้ามาในประเทศไทย ทำให้รัฐสูญเสียรายได้จากการหลีกเลี่ยงภาษีปัญหาการกระทำผิดดังกล่าวเรียกว่าปัญหา “น้ำมันเถื่อนข้ามชาติ” ซึ่งถือเป็นปัญหาระดับชาติและเป็นปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศปีละหลายพันล้านบาท ด้านศุลกากรในพื้นที่จังหวัดสงขลาและสตูล ถือเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินการจัดเก็บภาษีอากร การควบคุม การตรวจปล่อยสินค้า เป็นศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการ นำเข้าและส่งออก สำหรับของเข้าออกจากเขตพื้นที่พัฒนาร่วมไทย - มาเลเซีย รวมทั้งป้องกันและปราบปรามการ หลีกเลี่ยงและการลักลอบหนีศุลกากร ซึ่งในแต่ละวันมีน้ำมันเถื่อน ถูกนำเข้ามาจากประเทศมาเลเซีย ทางบก 80 เปอร์เซนต์ผ่านทางศุลกากร และประตูเข้า - ออก ระหว่างประเทศ มีการเข้า-ออก วันละ 4-5 เที่ยวที่ ท่าบลสำนักขาม ท่าบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา และท่าบลประกอบ อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ไม่ต่ำกว่าวันละ 500,000 ลิตร และเช่นเดียวกับน้ำมันเถื่อนที่ผ่านช่องทางด่าน ท่าบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล โดยนำมาเก็บไว้ในโกดังแนวชายแดน บ้านวังประจัน ไม่ต่ำกว่าวันละ 500,000 ลิตรต่อคัน (นุกูล ชื่นพัก, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว, วรลักษณ์ ลลิตศศิวิม, 2556) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ว่าการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเถื่อนของหน่วยงานภาครัฐมีประสิทธิผลอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร อยู่ในระดับสูง
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร ไม่มีความแตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร กับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้มีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทำวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัย เรื่อง ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎี นโยบายสาธารณะ และแนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

แนวคิดและทฤษฎี นโยบายสาธารณะ

ความหมายของนโยบายสาธารณะ หมายถึงสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำ เป็นการตัดสินใจของรัฐบาลเพื่อจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ของสังคมเช่นปัญหา นโยบายต่างประเทศ ปัญหาการป้องกันสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาคนว่างงาน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสิ่งแวดล้อม ค่านิยม ต่าง ๆ ที่มีต่อนโยบายสาธารณะในความหมายอย่างกว้าง จนไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำได้อย่างชัดเจน (Thomas R. Dye, 1984) ซึ่งเป็นการตัดสินใจขั้นต้นที่กำหนดแนวทางอย่างกว้างๆโดยทั่วไปเพื่อนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลที่กำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่นอนว่าเพื่อให้บุคคลจัดการกับปัญหาหรือเรื่องที่อยู่ใน ความสนใจองค์ประกอบของการเป็นนโยบายสาธารณะไว้ 4 ประการได้แก่

- 1) เป็นแนวทางปฏิบัติกว้าง ๆ ที่กำหนดโดยรัฐบาลหรือข้าราชการระดับสูงที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย
- 2) มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง
- 3) รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะทำให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ
- 4) นโยบายอาจเป็นบวก (Positive) หรืออาจเป็นลบ (Negative) หรืออาจเป็นการกระทำก็ได้ (Anderson, 1975)

สรุป นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต เพื่อให้เกิดผลลัพธ์พึงปรารถนา

รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจัง ที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายอาจเป็นบวกหรือเป็นลบก็ได้ อาจเป็น กระทำหรือเว้นการกระทำก็ได้

แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

พัฒนาการทางทฤษฎีของแนวคิดการจัดการภาครัฐ เป็นไปในรูปแบบของวงจร คือ การนำเสนอแนวคิด การนำไปใช้ ความตื่นตัวกับรูปแบบใหม่และการค้นพบแนวทางที่ดีที่สุด ตามด้วยการเกิดผลที่มีได้ เป็นไปตามความคาดหวัง และในที่สุดเป็นการแก้ไขและพัฒนาต่อไปทำให้แนวคิดการจัดการภาครัฐในเวลา ต่อมาเปลี่ยนจุดเน้นไปสนใจ ปัญหาเฉพาะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและศึกษาลงลึก ในรายละเอียดภายใน องค์การมากขึ้น (Pollitt & Bouckaert, 2004)

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุด ของกระบวนการนโยบายเนื่องจากมีผลต่อความสำเร็จของนโยบายอย่างมาก ผู้วิจัยจึงนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมโดยเริ่มต้นจาก

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่า “องค์กร บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ที่เกี่ยวข้องสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมดปฏิบัติงานให้ บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้นเพียงใด” หรือกล่าวอีกในหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความ สนใจเกี่ยวกับเรื่องของ “ความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมด สามารถบรรลุผล ตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้” โดยได้สรุปว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการ และแนวทางเพื่อปรับปรุง นโยบายแผนงาน และการปฏิบัติงาน ในโครงการให้ดีขึ้น เนื้อหาสาระของการศึกษา การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเน้นการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริง ที่เกิดขึ้น ภายในกระบวนการของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation Processes) เพื่อที่จะศึกษาทบทวน พัฒนาแนวทางและสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จและยังหมายถึง กระบวนการทำงานทางปฏิสัมพันธ์ เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายก็ได้ ในส่วนของเพรสแมนและวิลดาฟสกี ให้ความหมายว่า หมายถึง การผลิตผลลัพธ์ออกมาการทำให้สำเร็จ นอกจากความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว มิ ลบริย์แมคเคลาฟลินให้ ความหมายการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าหมายถึงกระบวนการขององค์การที่ ต่อเนื่องและ พลวัต ซึ่งได้รับการปรุงแต่ง และหล่อหลอมโดยปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ของนโยบายกับ สภาพขององค์การที่รับผิดชอบ ในการดำเนินการ ให้สำเร็จลุล่วง กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมายนโยบาย โดยพยายามปรับเปลี่ยนประนีประนอมระหว่าง เป้าหมาย และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับข้อจำกัด เงื่อนไข และสภาพแท้จริง ของหน่วยปฏิบัติและการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เกิดจากกฎหมาย การตัดสินใจพิพากษาอรรถคดีคำสั่งของ ฝ่ายบริหาร การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายความว่า รวมถึงการดำเนินการโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ในภาครัฐ หรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการ ตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว (Bardach, Eugene, 1980; Paul, A. S and Daniel z. M., 1983)

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การดำเนินการใด ๆ ไม่ว่าจะภาครัฐหรือเอกชนล้วนแต่มี ปัญหาและอุปสรรคทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงทบทวนปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้ ความล้มเหลวของนโยบาย (policy failure) ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งความล้มเหลวใน นโยบายด้านสังคมและเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักทฤษฎีนโยบาย และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งในความเป็นจริง จะเกี่ยวข้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าในการที่จะแสวงหาแนวทางเพื่อความสำเร็จของ นโยบาย (Younis & Davidson, 1990)

จากการศึกษาของ Dunsire (1976, อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2552) สรุปว่า ความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก

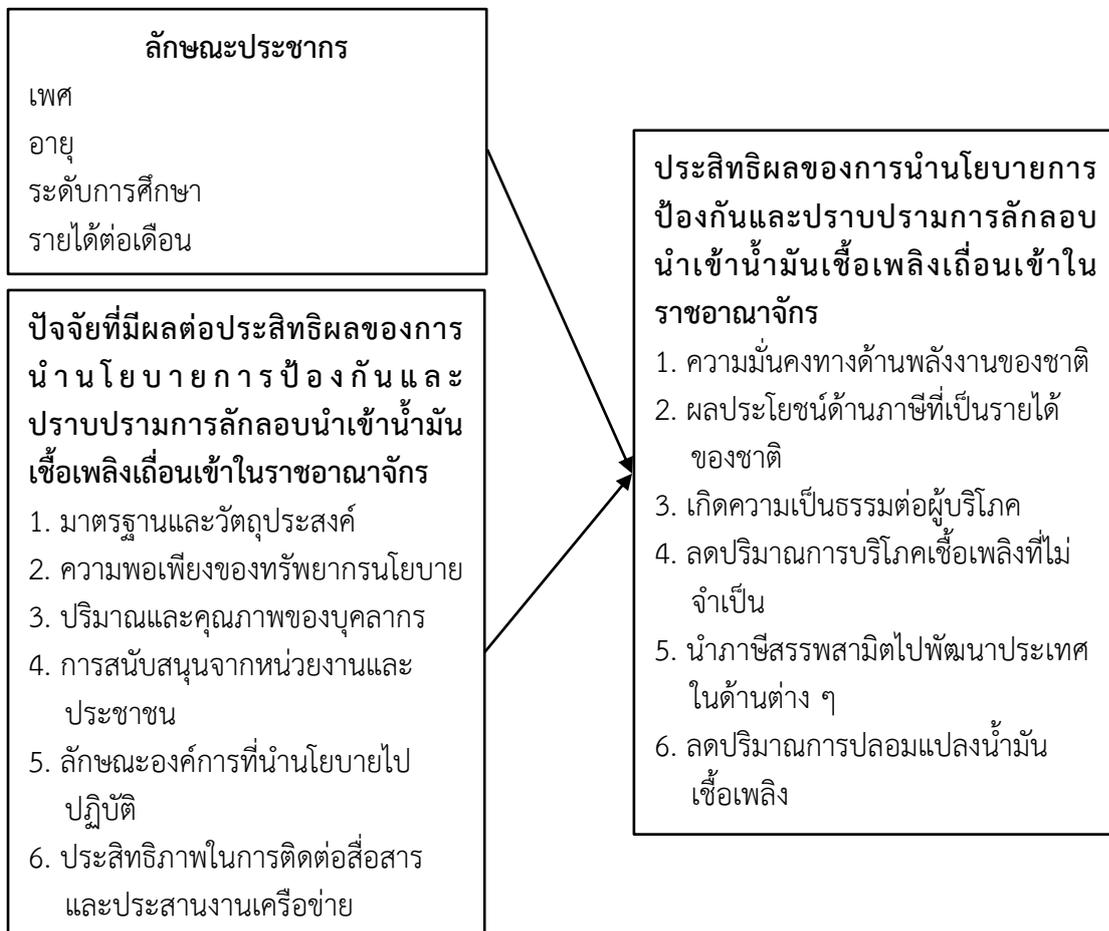
ประการแรก การเลือกกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม

ประการที่สอง กลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเหมาะสม แต่การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติไม่เหมาะสม

ประการที่สาม ถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วจะมีความเหมาะสมทั้งหมด แต่การเลือกเครื่องมือและวิธีการปฏิบัติไม่เหมาะสม ก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

กล่าวโดยสรุปการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมเชิงบูรณาการที่ต้องอาศัยการ บูรณาการการปฏิบัติและจิตสำนึกพร้อมกันจึงจะสามารถก่อให้เกิดประสิทธิผล

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่มีภูมิลำเนาในบริเวณด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอป่าดงเบขาร์ จังหวัดสงขลา จำนวน 957 คน คำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของยามานะ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 282 คน คือ ผู้อาศัยอยู่ในบริเวณด่านสะเดาจังหวัดสงขลา ทำการเก็บตัวอย่างได้ 250 คน คิดเป็นร้อยละ 87 การสุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอย่างเป็นขั้นตอนหรือ Stratified Simple Random Sampling

เครื่องมือการวิจัย ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และนำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาสร้างเป็นเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม โดยจัดทำให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และครอบคลุมกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยได้แบ่งส่วนของแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จะเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการสำรวจรายการ หรือ Check list มีจุดมุ่งหมายในการทราบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร ในส่วนของมาตรฐานนโยบาย ทรัพยากรของนโยบาย ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัตินโยบาย ทักษะคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร

ส่วนที่ 3 จะเป็นประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร ไป 3 แนวทาง 1. การผลิต 2. ประสิทธิภาพ 3. ความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลดังนี้ ทำการแจกแบบสอบถามแก่ ผู้ที่มีภูมิลำเนาในบริเวณด้านสะเตา อำเภอดำรงเบซาร์ จังหวัดสงขลา จำนวน 967 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยแนวคิดของยามานะ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 298 คน เก็บได้ 250 คน ทำการรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตัวเองนำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบทั้งหมด นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำแบบสอบถามจำนวน 250 ชุด และนำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและนำมาจัดระบบและนำข้อมูล จำนวน 30 ชุด ไปทำการทดสอบหาความเที่ยงตรงด้วย การหาค่า alpha efficiency ตามวิธีของ Cronbach กับประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้ค่า alpha efficiency 0.897 พบว่ามีความเที่ยงตรงจึงนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติในคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลต่อไป

ผลการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และเพศหญิง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5

อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มี อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมาอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมา 21-25 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และ 26 - 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และอนุปริญญา / ปวส หรือเทียบเท่า จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน รายได้ 12,001 - 16,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมา รายได้ระหว่าง 16,001 - 20,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รายได้ระหว่าง 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 8,001 - 12,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร ในภาพรวม เท่ากับ = 4.12 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า นำภาษีสรรพสามิตไปพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.19 รองลงมา ลดปริมาณการปลอมแปลงน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.18 รองลงมา ผลประโยชน์ด้านภาษีที่เป็นรายได้ของชาติเพิ่มขึ้น

อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.15 รองลงมา เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.14 รองลงมา การนำเข้าน้ำมันเถื่อนลดลง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.14 และ ลดปริมาณการบริโภคเชื้อเพลิงที่ไม่จำเป็น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.13 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร ในภาพรวม เท่ากับ = 4.12 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.12 รองลงมา ด้านความพอเพียงของทรัพยากรนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.09 รองลงมา ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารและประสานงานเครือข่าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.85 รองลงมา ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และ ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 3.84 และ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและประชาชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.81 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักร อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานข้อที่ 2 ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรไม่มีความแตกต่างกันในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติจากผลลัพธ์การวิจัย พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาของศิริพร เขียวใสว (พ.ศ.2550) ที่พบว่า ผลจากการนำโครงการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติ นั้นได้ผลปานกลางปัจจัยต่าง ๆ ที่ศึกษามีผลต่อการนำโครงการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติสถานภาพบุคคลที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง ในการนำนโยบายไปปฏิบัติสอดคล้องกับบัญชา ผลานิสงค์ (พ.ศ.2553) ทำการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบอวิน จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยภาพรวมมีความสำเร็จสูง และผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาอุปสรรคในการดำเนินนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยภาพรวมมีน้อย เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบอวินมีการจัดสวนงานสวัสดิการสังคมที่รับผิดชอบต่อการดูแลสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยตรง และองค์การบริหารส่วนตำบลบอวินได้ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ถือว่าการจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นนโยบายเร่งด่วนและต้องรายงานผลการปฏิบัติทุกเดือน สอดคล้องกับ วิภา ฐสรานนท์ (2550) ศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พบว่าระดับความพอใจของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับพึงพอใจสูง ด้านความเพียงพอ มีการจ่ายตามหลักเกณฑ์อย่างทั่วถึง ด้านความรวดเร็ว มีระดับความรวดเร็วสูงและตรงเวลา ด้านความโปร่งใส มีหลักเกณฑ์ความเหมาะสมในการคัดเลือกอย่างเป็นธรรม มีความครบถ้วนในการจ่ายเบี้ยยังชีพทั้งในจำนวนและความต่อเนื่องในทุกเดือน และองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในการให้ความรู้ และหลักเกณฑ์ของผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพสอดคล้องกับสุทิน อ่อนอุบล (2551) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตชนบทจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ความต้องการสวัสดิการอยู่ในระดับสูง ในด้านสุขภาพ การศึกษาที่อยู่อาศัย การส่งเสริม

อาชีพและรายได้สำหรับผู้สูงอายุ ปัจจัยที่มีผล คือ การศึกษาและอาชีพหลักของผู้สูงอายุ ด้านครอบครัว ด้านคุณภาพทั้งร่างกายและจิตใจ และด้านสังคม โดยปัจจัยข้างต้นมีความสัมพันธ์กับความต้องการบริการทางสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตจังหวัดชัยภูมิ และสามารถพยากรณ์ถึงระดับความต้องการบริการสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดชัยภูมิได้และในด้านการปราบปรามสอดคล้องกับงานของโกศล ทองนพแก้ว (2550) ด้านการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือ ด้านป้องกันยาเสพติด ด้านปราบปรามยาเสพติด และด้านสนับสนุนบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือ ด้านปราบปรามยาเสพติด ด้านสนับสนุนบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด และด้านป้องกันยาเสพติด
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทองที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน การเข้ารับการอบรม และพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุ ชั้นยศ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

การอภิปรายผลด้านการปราบปรามน้ำมันเถื่อน การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานของวิเชียร สีดำ (2554) เรื่องปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามการค้าน้ำมันเถื่อนภายใน จังหวัดสงขลาในเรื่องปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติปัญหาอุปสรรคประกอบด้วย ด้านทรัพยากรการบริหาร ด้านระเบียบ คำสั่ง กฎหมาย ด้านความร่วมมือจากประชาชนและ ด้านอำนาจอิทธิพลต่าง ๆ รวมถึงด้านขวัญกำลังใจของเจ้าหน้าที่และงานของนุกูล ชื่นพัก (2556) ในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสารและความร่วมมือแจ้งเบาะแสของประชาชนและกระบวนการนำเข้าน้ำมันเถื่อนกระบวนการเข้าออกผ่านด่านมีทั้งผ่านและไม่ผ่านกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองเมื่อนำเข้ามาแล้วนำไปเก็บไว้ที่ศูนย์รวบรวมแหล่งน้ำมันเถื่อนก่อนกระจายไปยังผู้ค้าปลีกในประเทศไทยสอดคล้องกับงานของ Hossein Miri & Mohammad ghasemi (2019) Start Smuggling Goods & Currency-damages and reasons ที่กล่าวว่า การลักลอบขนสินค้าเถื่อนเป็นการเริ่มต้นของอาชญากรรมที่เป็นปัญหาต่อ การเมือง เศรษฐกิจและสังคม สาเหตุจากการที่เกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็วของการค้าและธุรกิจ การลักลอบขนสินค้าเถื่อนเป็นผลประโยชน์ของกลุ่มคนเพียงจำนวนน้อยแต่มีผลกระทบเป็นวงกว้างต่อประชาชนโดยเฉพาะด้าน เศรษฐกิจที่ผู้คนที่ต้องการได้รับการเลิกจ้างงาน แนวทางที่ดีที่สุดคือการแสวงหาสาเหตุของการลักลอบดังกล่าวถึงงานของ Hamed Ghodbusi & Nima Rafizadeh (2019) The Effect of Fuel Subsidy Reforms on the Behavior of Gasoline Consumers.

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐควรมีนโยบายด้านพลังงานและพลังงานทางเลือกอื่นเพื่อการขนส่งและการเดินทาง
2. รัฐบาลควรเน้นนโยบายการขนส่งสินค้าและบริการขนส่งมวลชนด้วยระบบรางให้มากและมีประสิทธิภาพ
3. รัฐต้องเลิกนโยบายประชานิยมทางพลังงานและใช้ให้กลไกตลาดทำงานอย่างอิสระ
4. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเถื่อนเข้า

ในราชอาณาจักรที่ประกอบด้วยตัวแปรประกอบ ด้วยปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร และประสานงานเครือข่ายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ควรจะมีการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างโครงการสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลังให้มีสมรรถนะทั้งร่างกายขวัญกำลังใจการเพิ่มคุณวุฒิและสร้างเสริมเครือข่ายการประสานงานลงสู่ระดับพื้นที่

5. นโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายจากบนลงล่าง ข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติ ผลสำเร็จก็เกิดอันเนื่องจากการขับเคลื่อนเป็นฝ่ายเดียวถ้าจะให้มีประสิทธิภาพอย่างสมบูรณ์ควรเปิดโอกาสให้จะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับการกำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติ

6. แม้ว่าเป็นนโยบายที่มีผลต่อความนิยมในคะแนนเสียงของรัฐบาลแต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องกำหนดนโยบายดังกล่าวเพื่อรักษาวินัยการคลังและพฤติกรรมการบริโภคของประชาชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำวิจัยประสิทธิผลการใช้พลังงานไฟฟ้าในการขับเคลื่อนยานยนต์
2. ประสิทธิภาพการนำนโยบายการขนส่งสินค้าและบริการขนส่งมวลชนด้วยระบบรางไปปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (9 มิถุนายน 2564). ผลการดำเนินงานโครงการน้ำมันเถื่อน มีนาคม พ.ศ. 2563. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2564 จาก <https://www.eppo.go.th/index.php/th/eppo-intranet/item/16924-oilsmuggling47>.
- โกศล ทองนพเก้า. (2550). การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- นุกูล ชื่นฟัก. (2556). กระบวนการค้าน้ำมันเถื่อน ข้ามชาติพื้นที่ด่านชายแดน ภาคใต้ไทย-มาเลเซีย นำเสนอที่ประชุมการประชุม หาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4, วันที่ 10 พฤษภาคม 2556.
- บัญชา ผลานิสงค์. (2553). การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี (ปริญญาานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิเชียร สีดำ. (2554). ปัญหาและอุปสรรคการปราบปรามน้ำมันเถื่อนในจังหวัดสงขลา (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิภา อูสรานนท์. (2550). ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (การศึกษานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ริพร เขียวไสว. (2550). การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหาร ส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี (ปริญญาานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ อารังอัญวงศ์.(2553). นโยบายสาธารณะ: แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สุทิน อ่อนอุบล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตชนบทจังหวัดชัยภูมิ (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Anderson, B. (1975). Public Policy - Making. New York: Praeger USA.
- Bardach, Eugene. (1980). Implementation Studies and the study of Implements, Presented at the 1980 meeting of American Policy Science Association, University of California.
- Hamed, G & Nima, R. (2019). The Effect of Fuel Subsidy Reforms on the Behavior of Gasoline Consumers. <https://papers.ssm.com/sol3/papers>, 4th October 2019.
- Hossein, M & Mohammad, G. (2019). Start Smuggling Goods and Currency-damages and reasons. <https://revista.unitins.br>, 3rd October 2019.

Paul, A. S & Daniel, Z.M. (1983). The Implementation of Public Policy: A Framework of Analysis. Policy Studies Journal Content. 5(32), pp. 37.

Pollitt, C., & Bouckaert, G. (2004). Public Management Reform: A Comparative Analysis. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press.

Thomas R.D. (1984). Understanding Public Policy. New Jersey: Prentice Hall.

Younis, T., & Davidson, I. (1990). The study of implementation. Worcester, Great Britain: Billing G. Sons Ltd.

ประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Effectiveness of Public Service of Prachuap Khiri Khan

Province Attorney Office

ยุพิน ชัยมาตย์¹ และ รัชยา ภักดีจิตต์²

Yupin Chaimat¹ and Rachaya Pakdeejit²

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ สำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์¹

อาจารย์² วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

E-mail: Suphatt.yy@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 326 คน คือ ผู้มาติดต่อรับบริการจากสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย (1) ด้านประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2) ด้านเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ระดับการศึกษา ไม่มีความแตกต่าง ส่วนอาชีพ อายุและรายได้มีความแตกต่างกัน (3) ด้านอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนพบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การให้บริการประชาชน; สำนักงานอัยการ

Abstract

This research aimed to (1) evaluated effectiveness of public service of Prachuap Khiri Khan Province attorney office. (2) compare effectiveness of public service verified by demographic factors. (3) explain correlation between factors affecting public service and effectiveness of public service.

This was quantitative approach; 326 were accidental random sampling. Questionnaires were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t- test ANOVA F and Pearson correlation.

The outcomes were as follows; (1) effectiveness of public service of Prachuap Khiri Khan Province attorney office were high level. (2) There was no statistically significant difference among respondent's demographic; gender, education toward effectiveness of personnel practice meanwhile difference among respondent's demographic; occupation, age, income toward effectiveness of personnel practice (3) There were positive statistically significant between affecting factors with effectiveness of public service at .01 statistical level.

Keywords: Effectiveness; Public Service; Attorney office

บทนำ

การปฏิรูประบบราชการตามนโยบายรัฐบาลมีวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการแก่ประชาชน ผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ที่มารับบริการ การให้บริการขององค์กรหรือหน่วยงานในภาครัฐควรเป็นลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อประสานสัมพันธ์กับประชาชนที่ขอรับบริการโดยตรงเพื่อให้ประชาชนผู้ขอรับบริการได้รับ ความสะดวกรวดเร็ว ความเสมอภาค และเท่าเทียมในการรับบริการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนภายใต้หลักคุณธรรมจริยธรรม

สำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ (สำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2565) โดยมีอำนาจหน้าที่ ดำเนินคดีทั้งปวงในอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดภายในเขตท้องที่ของสำนักงานอัยการจังหวัดนั้น ๆ ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลจังหวัด หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลจังหวัดแล้วแต่กรณี เว้นแต่คดีเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดและการดำเนินคดีแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา โดยมีสำนักอำนวยการเป็นหน่วยราชการภายในรับผิดชอบงานสนับสนุนงานพนักงานอัยการ งานธุรการ งานบริหารงาน บุคคล งานเลขานุการนักบริหาร งานงบประมาณ งานการเงินและบัญชีและงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ พัสดุและยานพาหนะของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ประกาศคณะกรรมการอัยการ, 2563)

จากสถานการณ์ในปัจจุบันมีประชาชนและผู้มาติดต่อรับบริการจากสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจำนวนมาก และนับวันเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การให้บริการแก่ประชาชนต้องมุ่งเน้นประสิทธิผลเป็นสำคัญ แต่เนื่องจากการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องมีความรอบคอบ รับผิดชอบและถูกต้อง อีกทั้งในการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ ต้องถูกต้องตามระเบียบและข้อกำหนดต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งความยุ่งยากหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงานมีความซับซ้อนจนกลายเป็นความล่าช้าอาจก่อให้เกิด

และด้วยประสิทธิผลในการให้บริการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในด้านต่างๆ ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลกำหนดแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้มาติดต่อราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมุติฐานการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นเชิงบวก

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายของ คำว่าประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น ส่วน Gibson, Ivancevich, and Donnelly (1979) ได้ทำการศึกษาและกำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลขององค์กรโดยใช้หลักเกณฑ์ ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านความสามารถในการปรับตัว และการพัฒนาและการอยู่รอด

แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management)

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพภาพของระบบราชการ โดยการนำเอาแนวทางหรือวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การให้ความสำคัญต่อค่านิยมจรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ

Hood (1991) ได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญๆ ของการบริหารจัดการภาครัฐใหม่ (New Public Management หรือ NPM) ไว้ดังนี้

- 1) เน้นการบริหารโดยการให้อยู่ในมือของนักบริหารจัดการแบบมืออาชีพ และมีวิสัยทัศน์
- 2) มีการกำหนดวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน
- 3) ให้ความสำคัญต่อการควบคุมผลสัมฤทธิ์และการเชื่อมโยงให้เข้ากับการจัดสรรทรัพยากร
- 4) พยายามปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อทำให้หน่วยงานมีขนาดเล็กลง มีความคล่องตัว
- 5) เปิดให้มีการแข่งขันในการให้บริการสาธารณะมากขึ้น อันจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพ

6) ปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงานให้มีความทันสมัย

7 เสริมสร้างวินัยในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน ความประหยัดและความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ

Millett (1954) ได้ชี้ให้เห็นว่าคุณค่าของการให้บริการ คือ การปฏิบัติงานด้วยการบริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ การให้บริการอย่างเสมอภาค การให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง มีความพร้อม และการบริการอย่างก้าวหน้า เป็น การบริการที่มีด้านผลงานและคุณภาพ เทคโนโลยีที่ทันสมัย

กาญจนา ทับทิมทอง (2552) ได้ให้ความหมายของการบริการ ว่าเป็นกระบวนการของกิจกรรมใน การส่งมอบบริการจากผู้ให้บริการไปยังผู้รับบริการ ไม่ใช่สิ่งที่จับต้องได้ชัดเจน แต่ออกมาในรูปของเวลา สถานที่ รูปแบบและที่สำคัญเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยทางจิตวิทยาให้เกิดความพึงพอใจ ตอบสนองต่อความ ประสงค์จากผู้มารับบริการอย่างรวดเร็วทันใจ พร้อมทั้งการรักษาภาพลักษณ์ของผู้ให้บริการ และ ภาพลักษณ์ขององค์กร

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

ความหมายของบริการสาธารณะ Dugit (อ้างถึงใน นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2547) ได้ให้คำจำกัด ความของคำว่าบริการสาธารณะว่า บริการสาธารณะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของรัฐ ซึ่งก็คือกิจกรรมทุก ประเภทที่จัดทำ ดำเนินการ และควบคุมโดยฝ่ายปกครองจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ อย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชน (McKevitt, 1998)

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ

Parasuraman and et. At. (1990) ได้กำหนดมิติที่ใช้วัดคุณภาพการให้บริการไว้ 10 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ความชำนาญ (Competence) หมายถึง มีทักษะและความรู้ ความสามารถที่จะ ทำงานบริการความสามารถในการให้บริการ ความสามารถในการสื่อสารความสามารถในความรู้ในวิชาการ

2. ด้านอัธยาศัยไมตรี (Courtesy) หมายถึง การแสดงความสุขภาพ การให้เกียรติต่อผู้ใช้บริการให้ การต้อนรับที่เหมาะสม การคำนึงถึงความรู้สึกของลูกค้า ความเอาใจใส่ ความเป็นมิตรในการให้บริการ

3. ด้านความไว้วางใจ (Reliability) หมายถึง ความไว้วางใจได้ในมาตรฐาน และบริการที่จะ เกี่ยวข้องกับผลงานและความพร้อมให้บริการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ รักษาสัญญาที่รับปากกับลูกค้าไว้

4. ด้านการเข้าถึงบริการ (Access) หมายถึง การติดต่อต่าง ๆ ที่สามารถทำได้ง่ายและมีความ คล่องตัว การบริการที่อำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า สถานที่ติดต่อขอรับบริการมีความสะดวก

5. ด้านการติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง การให้ข้อมูลแก่ลูกค้าด้วยภาษาสุภาพการ ติดต่อกับลูกค้าที่มีความรอบรู้ในบริการนั้น ๆ อย่างดี การตอบสนอง ความต้องการของลูกค้า

6. ด้านการเข้าใจรู้จักลูกค้าจริง (Understanding Knowing Customer) หมายถึง ความเข้าใจ ความต้องการของลูกค้าโดยเกี่ยวพันถึงการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของลูกค้า

7. ด้านการบริการที่เป็นรูปธรรม สิ่งสัมผัสได้ (Tangibles) หมายถึง ลักษณะภายนอกของสิ่ง อำนาจความสะดวกทางกายเครื่องมือ เจ้าหน้าที่และอุปกรณ์สื่อสารเงื่อนไขของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

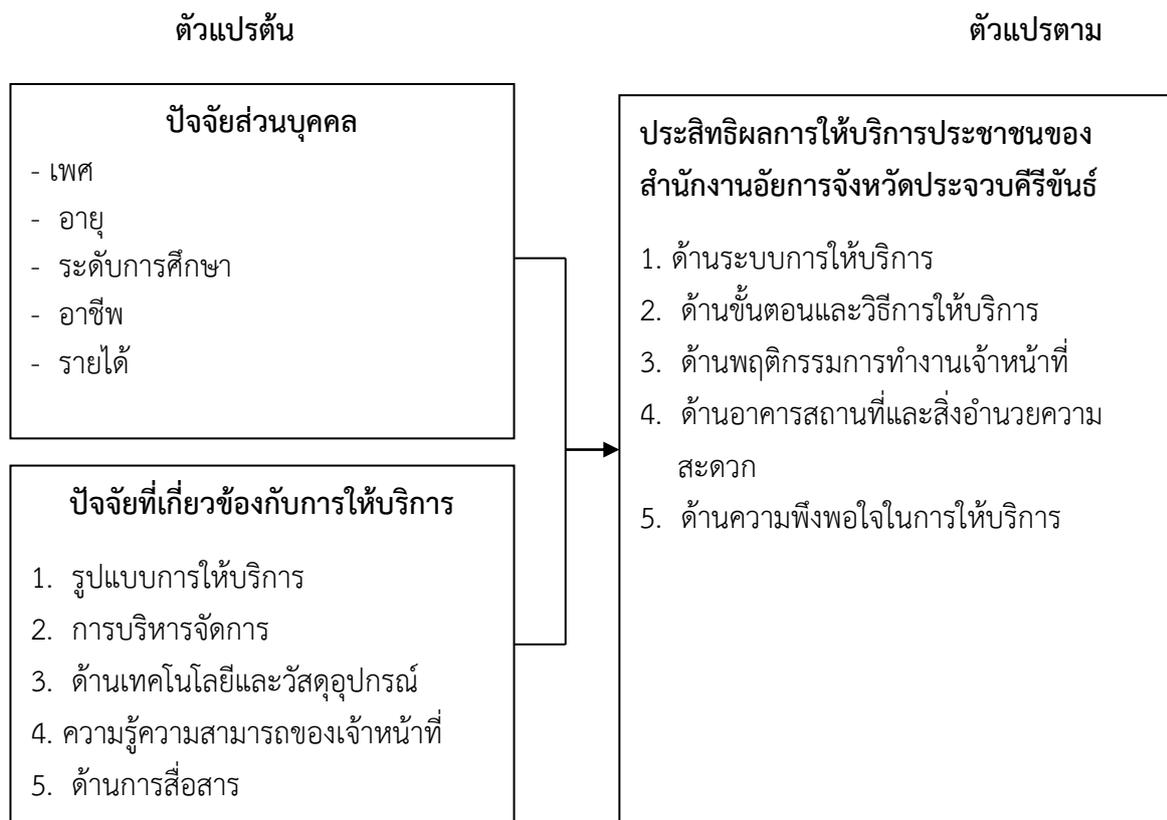
8. ด้านความปลอดภัย (Security) หมายถึง ปราศจากซึ่งอันตราย ความเสี่ยงและข้อสงสัยความไม่ มั่นใจต่าง ๆ

9. ด้านการตอบสนอง ความเต็มใจและความพร้อมในการบริการ (Responsiveness) หมายถึง ความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้าและให้บริการในทันที สร้างความมั่นใจให้ลูกค้า

10. ด้านความน่าเชื่อถือ (Credibility) หมายถึง ความมีคุณค่า น่าเชื่อถือ และความซื่อสัตย์สิ่งเอื้อประโยชน์ต่อการมีความน่าเชื่อถือ บุคลิกภาพส่วนตัวของพนักงานความซื่อสัตย์และความจริงใจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดมาจากการบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีการจัดการของ Fayol, 1949; Millet, 1954; Parasuraman and et. At., 1990 ในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Millet, 1954; Parasuraman and et. At., 1990 มากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ผู้มาติดต่อรับบริการจากสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1,744 คน และขนาดตัวอย่างจำนวน 326 คน

เครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการ ณ สำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของข้อมูลทั่วไปของผู้รับบริการ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ และ 5. รายได้

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามแนวคิดและทฤษฎีการจัดการของ ของ Fayol, 1949; Millet, 1954; Parasuraman & et. At., 1990 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านรูปแบบการให้บริการ 2) ด้านการบริหารจัดการ 3) ด้านด้านเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ 4) ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ 5) ด้านการสื่อสาร

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามแนวคิดและทฤษฎีของ Millet, 1954, Parasuraman and et. At., 1990 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านระบบการให้บริการ 2) ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการด้านที่ 3) ด้านพฤติกรรมการทำงานเจ้าหน้าที่ ด้านที่ 4) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่ 5) ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ

โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรฐานวัดแบบของ ลิเคิร์ต สเกล (Likert scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย และ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยเป็นผู้แจกจ่ายแบบสอบถาม และรอรับแบบสอบถามจากประชาชนผู้มาติดต่อรับบริการจากสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้วิธีการสุ่มตามความสะดวกให้ครบตามจำนวน 326 คน

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ ทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่

2.1 วิเคราะห์การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนผู้มารับบริการโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่าเอฟ (F-Test, One-Way ANOVA) และเมื่อพบว่าความแปรปรวนมีความแตกต่างกันจึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 171 คน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 93 คน มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 139 คน มีอาชีพประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 98 คน และมีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 146 คน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับ ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านพฤติกรรมการทำงาน เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 4.27$) ความพึงพอใจของผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.26$) ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ ($\bar{X} = 4.22$) ด้านระบบการให้บริการ ($\bar{X} = 4.19$) และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.07$)ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการมีผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 4.23$) มีการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.17$) รูปแบบการให้บริการ ($\bar{X} = 4.08$) ด้านเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X} = 4.07$) และการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

4. ผลการเปรียบเทียบข้อมูลประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ โดยสามารถสรุปได้ว่า ผู้รับบริการที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพที่ต่างกัน มีความคิดต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้รับบริการที่มีอายุต่างกัน รายได้ต่างกัน มีความคิดต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม และรายด้านแตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r = .789$) กล่าวคือ ถ้ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการมากขึ้นก็จะทำให้ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มากขึ้นด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบริหารจัดการ ($r = .799$) รูปแบบการให้บริการ ($r = .780$) ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ($r = .778$) ด้านเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ ($r = .603$) การสื่อสาร ($r = .444$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ในครั้งนี้สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ต่อประเด็นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า เนื่องจากสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการอบรมพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากรในหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และมีหลักปฏิบัติในการทำงานตามกรอบของสำนักงานอัยการสูงสุดที่มีการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และการรักษาจรรยาบรรณของข้าราชการ เป็นเรื่องสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อภาพลักษณ์ ความมั่นคง และสัมฤทธิ์ผลของการบริหารภาครัฐ เพื่อการให้บริการแก่ประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

2. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ดังนี้

2.1 ผู้รับบริการที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอธิบายได้ว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเพศของผู้รับบริการเป็นสำคัญ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล เรืองฤทธิ์ (2560) ที่ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่าเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน ต่อประเด็นนี้สามารถอธิบายได้ว่า สำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเป้าหมายและนโยบายในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างเป็นธรรม และเท่าเทียมในทุกคน ไม่มีมีการแบ่งแยก

2.2 ผู้รับบริการที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของภักดีริตา อ่อนสุระทุม (2560) ที่ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการให้บริการของงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลตากกล้า อำเภอคำตากกล้า จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่าจำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประสิทธิผลการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตากกล้า ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผู้รับบริการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของของกรภัทร์ บึงลี (2560) ที่ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการให้บริการด้านจัดหางานของศูนย์บริการจัดหางาน เพื่อคนไทย กระทรวงแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้รับบริการในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการด้านจัดหางานของศูนย์บริการจัดหางานเพื่อคนไทยกระทรวงแรงงาน พบว่าตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพ มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการด้านจัดหางานของศูนย์ฯ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้รับบริการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการแตกต่างกันในด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยวาทีณี เทพวิระพงษ์ (2561) ที่ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการให้บริการของที่ทำกรไปรษณีย์ตลาดค้าเหียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการของที่ทำกรไปรษณีย์ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับค่อนข้างสูง คือ รูปแบบการให้บริการ การบริหารจัดการ ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ยกเว้นด้านเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในระดับปานกลาง และการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ต่อประเด็นนี้สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดของ Millet. (1954) ที่กล่าวว่าเป้าหมายสำคัญของการบริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยมีหลักและแนวทาง คือ การให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึงความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานในการให้บริการเดียวกันการให้บริการที่ตรงเวลา หมายถึง ใน

การบริการจะต้องมองว่า การให้บริการสาธารณะจะต้องตรงต่อเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงต่อเวลา ซึ่งจะต้องสร้างความไม่พอใจให้แก่ประชาชนการให้บริการอย่างเพียงพอ ต่อประเด็นนี้สามารถอธิบายได้ว่าการให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม Millet เห็นว่า ความเสมอภาค หรือการตรงต่อเวลาจะไม่มีคามหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่า จะให้บริการ หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้ และการให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม และสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดองค์ประกอบในการให้บริการที่มีคุณภาพ สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ Parasuraman et al. (1985) ที่เสนอปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่เป็นปัจจัยสำคัญในการให้บริการได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้านกระบวนการและขั้นตอนในการบริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม และจัดให้มีที่นั่งรอรับบริการ ให้มีจำนวนที่เพียงพอ สะดวก สะอาด เรียบร้อย พร้อมให้บริการอยู่เสมอ สำหรับประชาชนและผู้มาติดต่อราชการให้ได้รับความสะดวกสบายในการมารับบริการ
2. ควรปรับปรุงการจัดบัตรคิวให้แก่ผู้รับบริการ ให้มีความเหมาะสม
3. ควรปรับปรุงความทันสมัยในการให้บริการ เช่น มีระบบบริการสืบค้นข้อมูล (ที่สามารถเปิดเผยได้) หรือมีระบบแนะนำขั้นตอนการให้บริการ สำหรับประชาชนและผู้มาติดต่อราชการ ที่สามารถสืบค้นข้อมูลได้ด้วย
4. เพื่อความรวดเร็วในการให้บริการ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่สำหรับให้คำแนะนำประชาชนและผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับเอกสาร และขั้นตอนการรับบริการเบื้องต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาประสิทธิผลการให้บริการของข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในรูปแบบการศึกษาเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์

เอกสารอ้างอิง

- กรภัทร์ บึงลี. (2560). ประสิทธิภาพการให้บริการด้านจัดหางานของศูนย์บริการจัดหางาน เพื่อคนไทย กระทรวงแรงงาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กาญจนา ทับทิมทอง. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารการบริการ การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ณัฐพล เรืองฤทธิ์. (2560). ประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอสามร้อยยอดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสแตมฟอร์ด.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2547). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- ภักดีริดา อ่อนสุระทุม. (2560). ประสิทธิภาพการให้บริการของงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร (ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). ประกาศคณะกรรมการอัยการ. สืบค้นเมื่อ 14 พฤษภาคม 2564 จาก: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2563/A/073/T_0027.PDF.
- วาทีณี เทพวีระพงศ์. (2561). ประสิทธิภาพการให้บริการของที่ทำกำการไปรษณีย์ตลาดคำเที่ยง อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Gibson, J. I., Vancevich, J. M. and Donnelly, J. H. (1979). Organizations Structure, and Process. (3rd.ed.) Dallas, TX: Business Publication.
- McKevitt D. (1998). Managing core public services. England: Blackwell Publishers.
- Millet, J. D. (1954). Management in Public Science. New York: McGraw-Hill.
- Parasuraman, Zeithaml and Berry. (1985). Delivering Service Quality: Planning Customer Perceptions and expectations. New York: Free Press.
- Parasuraman. et.al. (1990). Delivering Service Quality: Planning Customer Perceptions and Practice, New York: McGraw-Hill.

ประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต
จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

The Effectiveness of Government Performance of Phuket Municipality,
Muang District, Phuket Province According to The Principles
of Good Governance

นเรรัตน์ แจ่มจรัส¹

Nareerat Jamjarus¹

ผู้ช่วยพนักงานรักษาของสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองนราธิวาส

E-mail: bambbluehome@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการบริหารราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารราชการของเทศบาลนครภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 จำแนกตามลักษณะประชากร (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการบริหารราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารราชการของเทศบาลนครภูเก็ต การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 300 คน จาก ข้าราชการและพนักงานผู้บริหารของเทศบาลนครภูเก็ต ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนทางเดียว และสหสัมพันธ์ เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับมาก (2) ด้านเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีพบว่า เป็นเชิงบวก ระดับปานกลางค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิผล; การปฏิบัติราชการ; การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี; เทศบาลนครภูเก็ต

Abstract

This research aimed to (1) explore the effectiveness of government performance of Phuket Municipality, Muang District, Phuket province according to the principles of good governance according to Thailand 4.0 strategy. (2) Compare the opinions of the sample group towards the effectiveness of government performance of Phuket Municipality, Muang District, Phuket province according to Thailand 4.0 strategy via respondents' demographic factors. (3) explain correlation between the effectiveness of public administration of Phuket Municipality Muang District, Phuket Province according to the principles of good governance according to Thailand 4.0 strategy. This was quantitative research, sample were 300 officers, executives and personnel attached to Phuket Municipality. Questionnaires were data gathering tools. Analytical statistics were mean percentages standard deviation t test ANOVA F and Pearson correlation. Findings were as follows; (1) effectiveness of Good Governance doctrine according to Thailand 4.0 strategy Phuket Municipality were high level. (2) there was statistically significant difference among respondent' attitude toward effectiveness of Good Governance doctrine according to Thailand 4.0 strategy. (3) there were moderate high level positive significant correlation between affecting factors with effectiveness of Good Governance doctrine according to Thailand 4.0 strategy Phuket Municipality.

Keywords: Effectiveness; Good Governance; Performing official; Phuket Municipality

บทนำ

การปฏิบัติราชการของประเทศไทยในสภาวะปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับในช่วงปลายทศวรรษที่ 1980 จนถึงปัจจุบัน ผู้นำประเทศต่าง ๆ เริ่มไม่พอใจกับระบบ ราชการที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการท้าทายของกระแสโลกาภิวัตน์ได้ ประกอบกับการเผชิญ กับภาวะวิกฤตการณ์ครั้ง เมื่อระบบราชการต้องเผชิญกับปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งสร้างแรงกดดันให้ภาครัฐ ประเทศต่าง ๆ ต้องหันมาพิจารณาตัวเองว่าจะปรับตัวอย่างไรท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทั้ง ภายในและภายนอกการตอบสนองของภาครัฐที่มีต่อแรงกดดันเหล่านี้ทำให้บริหารภาครัฐจึง เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยมีการนำกลไกตลาดมาใช้กับภาครัฐโดยการทำให้รัฐเป็นระบบตลาด ซึ่งเป็นการนำเทคนิคกลยุทธ์แบบเอกชนมาใช้ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ของภาครัฐกับเอกชนเปลี่ยนแปลงไป รัฐกลายเป็นผู้ประกอบการที่ผลิตและบริการสาธารณะให้ประชาชนในฐานะ ลูกค้า ประกอบกับรัฐเองก็เผชิญหน้ากับวิกฤตทางด้านการเงิน รัฐจึงต้องลดภาระงบประมาณ ค่าใช้จ่ายลง ขณะเดียวกันภาคธุรกิจเอกชนเองก็เสนอตัวเข้ามาให้บริการสาธารณะมากขึ้น ด้วย เงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้เองที่ส่งผลให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการภาครัฐ มากขึ้น รวมถึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิรูประบบราชการขึ้น ไม่ว่าจะด้วยวิธีการรื้อปรับระบบ และการใช้วิธีทางธุรกิจกับภาครัฐ (Pierre, 1995 and Savoie, 1995) การปฏิรูประบบราชการจึงเกิดขึ้นเพื่อลดขนาดราชการ มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพ การวัดคุณค่าการกระจายอำนาจการสละอำนาจและการให้บริการด้วยระบบตลาดและเทคนิคการบริหาร จัดการสมัยใหม่การปฏิรูประบบราชการลักษณะนี้นิยมเรียกว่า “การจัดการภาครัฐแนวใหม่” (New Public

Management: NPM) หรือเรียกว่า “การจัดการนิยม” (Managerialism) หรือ “การบริหารภาครัฐที่อาศัยระบบตลาด” (Market-based Public Administration) หรือ “รัฐบาลแบบผู้ประกอบการ” (Entrepreneurial Government) (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2545) “การจัดการภาครัฐแนวใหม่” ถือได้ว่าเป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมทฤษฎี แนวคิดและเทคนิควิทยาการทางการจัดการอย่างกว้างขวางและหลากหลาย จนนำไปสู่ความสับสน ในการจำกัดความหมายและขอบข่ายเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามการจัดการภาครัฐแนวใหม่มี ลักษณะร่วมที่สำคัญ คือการสะท้อนถึงการมุ่งเน้น “การปฏิรูป” การบริหารงานในภาครัฐเพื่อเข้า มาแก้ไขปัญหาทางการบริหารที่ตัวแบบดั้งเดิมหรือระบบบริหารแบบเดิมมีอาจจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมือนในอดีตโดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือ การเน้นความสำคัญไปที่ ระบบการจัดการมากกว่านโยบาย การมุ่งเน้นผลงานและประสิทธิภาพ การมุ่งปรับโครงสร้างใน แบบระบบราชการที่มีความทื่อทึงและใหญ่โต ไปสู่องค์กรที่มีขนาดเล็ก การปรับระบบการ บริหารจัดการที่วางอยู่บนกลไกทางการตลาดมากขึ้น เพื่อกระตุ้น การแข่งขัน การตัดทอนและลด ค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และสุดท้าย ได้แก่ การปรับรูปแบบการจัดการที่เน้น เป้าหมายการใช้ระบบ สัญญาว่าจ้างระยะสั้น และการให้แรงจูงใจทางการเงินและความเป็นอิสระทางการ จัดการ (วสันต์ เหลืองประภัสร์, 2548)

ถึงแม้ว่าการจัดการภาครัฐแนวใหม่จะถือได้ว่าเป็นกระแสหลักของการปฏิรูประบบ ราชการทั่วโลกในปัจจุบัน แต่ในการนำแนวคิดมาปรับใช้ควรพิจารณาถึงการนำไปปฏิบัติอย่าง ละเอียด เพื่อให้มีความเหมาะสม กับความต้องการ ค่านิยมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ลักษณะเด่นของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ จึงอยู่ที่ความพยายามแก้ปัญหาของระบบ ราชการแบบดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงในด้าน ประสิทธิภาพและการให้บริการ ประชาชน อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่แยกไม่ออกจากบริบท ของวิกฤตการณ์ที่ร้ายแรง เพราะวิกฤตการณ์เป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการปฏิรูป ประบบราชการตาม แนวคิดการ จัดการภาครัฐแนวใหม่อีกทั้งการปฏิรูประบบราชการยังเป็นหัวใจของการบริหารจัดการภาครัฐ แนวใหม่ เนื่องจากเหตุผล 4 ประการคือ (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2545)

เทศบาลนครภูเก็ต เป็นหน่วยงานภาครัฐ รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพันธกิจในการบริการ ประชาชนหลากหลายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ขณะเดียวกันก็ประสบปัญหาในการให้บริการ ประชาชนจาก กระบวนการจัดการภาครัฐที่ยึดติดในรูปแบบดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะระดับท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด การขับเคลื่อนนี้ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ภารกิจที่ต้องรับผิดชอบหลากหลายเพิ่มมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนจะมีความต้องการที่หลากหลายเพิ่มมา กทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการท่องเที่ยว ฯลฯ ทำ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมรับมือ รวมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดทำ บริการสาธารณะ ให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับบริบทของความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายใต้ประเทศไทย 4.0 ให้มากที่สุด เทศบาลนครภูเก็ต เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีโครงสร้าง สลับซับซ้อนเพื่อ จัดการ พันธกิจที่รับมอบหมายจากรัฐบาลหลากหลายจะสามารถปรับเปลี่ยนการ ปฏิบัติราชการให้สอดคล้อง กับ หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพระดับ ใด และปัจจัยที่มีผล ต่อประสิทธิผลการปฏิบัติราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจะสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 กับ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทบทวนวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล เป็นแนวคิดที่ใช้ในสาขารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปองค์กรของรัฐ เป็นการบริหารที่บทบาทของผู้บริหารจะต้องได้รับ การตรวจสอบ และประเมินผลงานอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดการแข่งขันเพื่อการจัดการสาธารณะที่ดี และรัฐบาลที่มาจากระบอบประชาธิปไตยไม่ได้มีการจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลทุกรัฐบาลเพียงแต่ รัฐบาลประชาธิปไตยช่วยสนับสนุนให้เข้าสู่การจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยการบริหารจัดการที่ดีทั้งด้านการเมือง และเศรษฐกิจทุกระดับ สำหรับ การใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ให้ความชอบธรรมและความโปร่งใสในการปฏิบัติ การจะเป็นตัวตัดสินว่าการจัดการนั้นดีหรือไม่ โดยPierre, I. (2000) ได้ให้ความหมายของคำว่าธรรมาภิบาล คือ เป็นการบริหารประเทศที่มี นโยบายที่เป็นไปอย่างเปิดเผยและสามารถเกิดความสำเร็จได้ กลไกการบริหารของรัฐบาลมีความน่าเชื่อถือ มีประชาสังคมที่เข้มแข็ง มีส่วนร่วมในกิจการของภาครัฐและทุกนโยบาย อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย

องค์ประกอบของธรรมาภิบาล เป็นการนำแนวนโยบายและหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานนำไปปฏิบัติ ดังนี้

(1) หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมและสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านี้ โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

(2) หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตเป็นนิสัยประจำชาติ

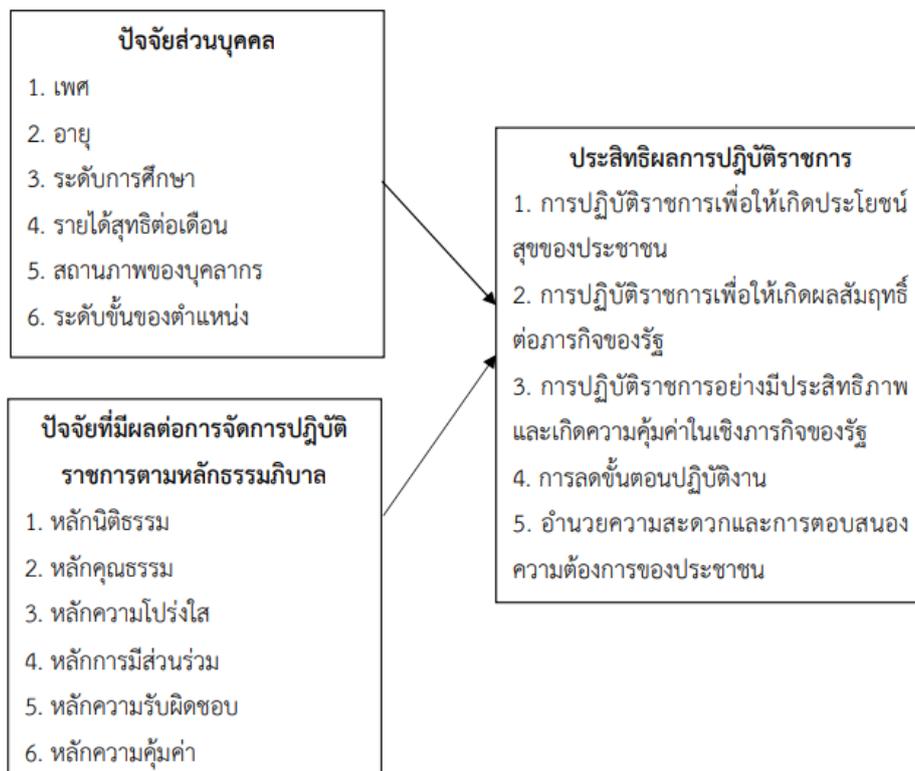
(3) หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

(4) หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การได้สวนสาธารณะ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

(5) หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณสุขของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

(6) หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน (พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546)

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 934 คน (ข้อมูลจาก กองการเจ้าหน้าที่ เทศบาลนครภูเก็ต ณ เดือนสิงหาคม 2565) กลุ่มตัวอย่าง 300 คน จากข้าราชการและพนักงานผู้บริหารของเทศบาลนครภูเก็ต

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นคำถามชนิดปลายปิดสำหรับบุคลากรในเทศบาลนครภูเก็ต ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประเภทตำแหน่ง รายได้ และประสบการณ์ในการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลนครภูเก็ต ต่อ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลนครภูเก็ต ต่อ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เป็นแบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย accidental sampling ดังนี้

1. แจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2564

2. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามอีกครั้ง หลังจากนั้นนำไปประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทั้งหมด มาเข้ารหัส (coding) แล้วนำไปวิเคราะห์ประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการวิเคราะห์ ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ รายได้ และประสบการณ์ในการทำงาน ใช้สถิติเชิงบรรยายโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ One - sample t - test

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลของการบริหารจัดการของเทศบาลนครภูเก็ต ของกลุ่มตัวอย่างระดับตำแหน่งต่าง ๆ ของบุคลากรเทศบาลนครภูเก็ต เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ F - test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติของเทศบาลนครภูเก็ต จำนวน 6 หลัก คือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักการมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ และ (6) หลักความคุ้มค่า

และการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 กับประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

ผลการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และเพศหญิง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3

อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มี อายุมากกว่า 41 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา อายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบปริญญาตรี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา มัธยมศึกษา จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

รายได้สุทธิต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมา 20,000 - 30,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และ 30,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ตามลำดับ

สถานภาพของบุคลากร ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมา พนักงานราชการ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และอื่น ๆ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

ระดับชั้นของตำแหน่ง ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างตามภารกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา อื่น ๆ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมา ปฏิบัติงาน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมา ชำนาญงาน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 รองลงมา ปฏิบัติการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 รองลงมา ชำนาญการ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมา ผู้บริหาร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับชั้น

ประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.15 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.25 รองลงมา อำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.22 การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.15 การปฏิบัติ ราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.14 และ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 3.97 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักนิติธรรมในภาพรวม เท่ากับ = 4.00 อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ด้านหลักคุณธรรมในภาพรวมเท่ากับ = 4.15 อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของ การปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักคุณความ โปร่งใส ในภาพรวมเท่ากับ = 4.07 อยู่ในระดับมากปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของ เทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักการมี ส่วนร่วม ในภาพรวม เท่ากับ = 3.85 อยู่ในระดับมากปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของ เทศบาลนครภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักความรับผิดชอบต่อสังคม ในภาพรวม เท่ากับ = 4.16 อยู่ในระดับมากปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักความคุ้มค่า ในภาพรวม เท่ากับ = 3.99 อยู่ใน ระดับมาก

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่อยู่ในระดับมากผลการทดสอบประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15ด้านที่มีประสิทธิผลมากที่สุดได้แก่การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97 จึงสรุปว่า ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไม่มีความแตกต่างกัน จำแนกด้วย ลักษณะประชากรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กับ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิผลมากที่สุดได้แก่การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97 สอดคล้องกับเรณู หมิ่นห่อ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต” การวิจัยครั้งนี้ พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะให้ผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ สนับสนุนให้บุคลากรยึดหลักความมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านหลักคุณธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ ยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24รองลงมาได้แก่ รณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงาม ให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.16และที่ด้านน้อยที่สุดได้แก่ สร้างค่านิยมที่ดีงาม ให้ผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลถือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.97 สอดคล้องกับ ธนพงษ์ คงศิลป์ทรัพย์, ราเชนทร์พนธ์ฐวงศกร และวิเชียร วิทยอุดม (การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน ตำบลดงเตี้ย อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย และเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านหลักคุณธรรม รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรับผิดชอบ และด้านความโปร่งใสตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านความคุ้มค่า ส่วนการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบประสิทธิผล พบว่า ไม่สอดคล้องกับวรลักษณ์ วรรณกุล (2559) ที่ผลการศึกษา ประชาชนที่มี เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา

และอาชีพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นในภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่สามความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองจังหวัด ภูเก็ต ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 กับ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ต เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับซูลิพร โพธิ์เหลือง (2557) ได้วิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล ตามภารกิจหลัก ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักธรรมาภิบาล กับผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลัก ธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล ตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง ในระดับต่ำมาก ในขณะที่หลักนิติธรรม หลักความรับผิดชอบ และหลัก ความคุ้มค่า ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจ หลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลางผลการวิเคราะห์อาจมีความแตกต่างกันเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะประชากรและการตั้งข้อคำถามรวมถึงบริบทที่แวดล้อมการวิจัยในขณะนั้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานควรมีการทบทวนขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. ควรมีการรณรงค์สร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลถือปฏิบัติและการพยายามหาทางออกที่ทุกฝ่ายสามารถยอมรับร่วมกัน
3. ต้องจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชนในพันธกิจของเทศบาลและจัดการให้สังคมไทยเป็นสังคมที่รู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้มีการนำไปปฏิบัติและทำการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม
2. รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้มีการนำไปปฏิบัติและทำการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรมด้วยการมีส่วนร่วมของพหุภาคีเพื่อลดปัญหาคอรัปชั่น
3. รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดแนวทางการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ปลอดอิทธิพลจากการครอบงำของกลุ่มทุนและการเมืองระดับประเทศ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการวิจัยแสวงหาแนวทางในการกำหนดแนวทางการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ปลอดอิทธิพลจากการครอบงำของกลุ่มทุนและการเมืองระดับประเทศ
2. วิจัยรูปแบบการนำนโยบายในการพัฒนาหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้มีการนำไปปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- ชูลีพร โพธิ์เหลือง. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2557). ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยธรรมาภิบาล ตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 6(2), หน้า 32-44.
- ธนพงษ์ คงศิลป์ทรัพย์ ราเชนทร์พนัญฐวงศ์ และวิเชียร วิทยอุดม. (2561). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ยอำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย. การประชุมขนาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 หัวข้อ พลวัตการศึกษายุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล วันที่ 20 กรกฎาคม 2561. หน้า 243-255.
- พระราชกฤษฎีกากว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. (9 ตุลาคม 2546). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 120 ตอนที่ 100 ก. หน้า 2.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2545). การจัดการภาครัฐสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: บพิตรการพิมพ์ .
- วรลักษณ์ วรรณกุล. (2559). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วสันต์ เหลืองประภัสร์. (2548). การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารปกครองในระบอบ ประชาธิปไตย: สองกระแสความคิดในการบริหารจัดการภาครัฐลูกค้าหรือพลเมือง. รัฐศาสตร์สาร.
- Pierre, J. 1995. "The Marketization of the State: Citizen, Consumer, and the Emergence of the public market." In Peter, B.G. and Savoie, D.J. (ed.). Governance in a Changing Environment. Canada: McGill-Queen's University Press.

ประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของ
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
The Effectiveness of The Vaccination Policy to Prevent the Spread of
Coronavirus Disease (COVID-19) Into Practice in Prachuap Khiri Khan Province

พงศ์พันธ์ รัตนารธรรมวัฒน์¹ เกษมชาติ นเรศเสนีย์²

Phongphan Rattanatammawat¹ Kasemchart Naressenie²

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์¹

อาจารย์² วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

E-mail: suphattra.yod@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ และประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 379 คน ได้จากการสุ่มแบบอย่างง่าย คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane และดำเนินการโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.971 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($=3.82, S.D.=0.66$) (2) ผลการทดสอบความแตกต่างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และ (3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 6 ตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผล ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ประสิทธิผล; การนำนโยบายไปปฏิบัติ; การแพร่ระบาด; โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

Abstract

This research has three objectives (1) To assess the level of effectiveness in implementing the vaccination policy to prevent the spread of the novel coronavirus disease (COVID-19) in practice (2) To compare the effectiveness of the vaccination policy to prevent the spread of coronavirus disease (COVID-19) into practice, classified by personal factors and (3) to test the correlation between policy implementation factors and the effectiveness of vaccination policy implementation to prevent the spread of coronavirus disease (COVID-19)

This research is a quantitative research. Conducted by studying a sample group of village health volunteers Prachuap Khiri Khan Provincial Public Health Office, 379 people obtained from a simple random The sample size was calculated using Taro Yamane's formula The data were collected by using a rating scale with an alpha coefficient of 0.971 Data were analyzed using a statistical package These are frequency, percentage, mean, standard deviation T test One-way ANOVA and Pearson's correlation coefficient analysis

The results showed that (1) The overall effectiveness of the vaccination policy to prevent the spread of coronavirus disease (COVID-19) was at a high level ($=3.82, S.D.=0.66$) (2) The results of the difference test on the effectiveness of the policy implementation classified by personal factors found that the sample group with personal factors were sex, age, educational level. The duration of work is different. And (3) The results of testing the relationship between the policy implementation factors and the policy implementation effectiveness found that the 6 policy implementation factors had a positive relationship with the effectiveness. moderate statistically significant at 0.01 level

Keywords: Effectiveness; Implementation of the policy; The spread of the coronavirus disease (COVID-19)

บทนำ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นปัญหาสำคัญระดับโลก ได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปทั่วโลก เริ่มต้นพบการระบาดในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน เดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 และองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดของโรคเป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern : PHEIC) วันที่ 30 มกราคม 2563 กระทรวงสาธารณสุข โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงได้ประกาศให้เป็นโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่ออันตราย ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2558 (กรมควบคุมโรค, 2563) ตามคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เมื่อมีข้อมูลการระบาดทั่วโลกระยะแรก 19 ประเทศ และต่อมาการแพร่กระจายเชื้อได้ขยายเป็นวงกว้างจนมีผู้ติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นจนระบาดทั่วโลก และจนทำให้ผู้ติดเชื้อเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2562 ถึงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2564 พบว่า ทั่วโลกมีผู้ติดเชื้อไวรัส โคโรนา สะสมจำนวน 136,996,364 คน และพบยอดผู้เสียชีวิตสะสมเพิ่มสูงขึ้นถึง 3,012,251 คน สำหรับสถานการณ์ในประเทศไทยพบว่ามีผู้ติดเชื้อสะสม 35,910 คน และเสียชีวิต 97 คน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2564)

การศึกษาจาก meta-analysis พบว่า ระยะฟักตัวของเชื้อโรคโควิด-19 คือ 2-14 วัน (Dhouib & et al., 2021) และผลการศึกษาวิจัยพบว่า เชื้อโรคโควิด-19 มีชีวิตบนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ได้นานถึง 9 วัน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 4-5 วัน ตัวแปรสำคัญ คือ อุณหภูมิและความชื้น หากอยู่ในอุณหภูมิที่ค่อนข้างเย็นและชื้น เชื้อโรคโควิด-19 จะมีชีวิตยืนยาวขึ้น เชื้อโรคนีติดต่อกันจากคนสู่คนผ่านการไอจามหรือการสัมผัสเข้าสู่ร่างกายทางปาก จมูกและเยื่อเมือก และเชื้อจะเสียชีวิตภายใน 1 นาที เมื่อสัมผัสแอลกอฮอล์เอทานอล 62-71% ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.5% หรือโซเดียมไฮโปคลอไรต์ 0.1% (Kampf et al., 2020) องค์การอนามัยโลก (World health organization, 2020) จึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 คือ การเฝ้าระวังคัดกรองโรคและป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคอย่างเคร่งครัด ทั้งการแพร่กระจายเชื้อโรคด้วยวิธี droplet transmission, contact transmission และ airborne transmission มีการบริหารจัดการที่ดีทั้งด้านนโยบาย การจัดสรรบุคลากร ระบบปฏิบัติการและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เน้นการเว้นระยะห่างทางสังคม การสวมหน้ากากอนามัย การล้างมือบ่อย ๆ อยู่ห่างกันอย่างน้อย 1-2 เมตร หลีกเลี่ยงการสัมผัสตา จมูกและปาก ถ้ามีไข้ ไอ หายใจลำบากหรืออาการผิดปกติอื่น เช่น การรับรสรับกลิ่นลดลง

จากเริ่มแรกพบการระบาดเพียงในประเทศจีน แต่ต่อมาพบว่ามี การแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกระจายไปยังประเทศและภูมิภาคอื่น ๆ ทั่วโลก ส่งผลให้องค์การอนามัยโลกจำเป็นต้องออกมาประกาศให้โรคโควิด 19 เป็นโรคระบาดใหญ่ทั่วโลก (World health organization, 2020) ในปัจจุบันทุกประเทศทั่วโลกยังคงพบผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วย และผู้เสียชีวิตด้วยโรคโควิด19 เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกยังคงไม่สามารถควบคุมสถานการณ์การระบาดของโรคได้สำเร็จ เนื่องจากไวรัสมีการแพร่กระจายและกลายพันธุ์อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นานาประเทศทั่วโลกเกิดความวิตกกังวล มีการออกมาตรการทางสาธารณสุขเพื่อป้องกัน ควบคุมมากมาย ทั้งการเว้นระยะห่างทางสังคม ออกมาตรการดำเนินการให้มีการปิดเมือง ปิดประเทศ สวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลา ล้างมือให้บ่อยครั้งที่สุทธที่สุดเท่าที่จะทำได้ ชะลอการเดินทางข้ามพื้นที่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคการระบาดในวงกว้างของ COVID-19 ที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพและการดำเนินชีวิตของผู้คนรวมทั้งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับทุก ๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งหนึ่งในมาตรการสาธารณสุขที่ทุกประเทศให้ความสำคัญอย่างมาก นั่นคือ การระดมฉีดวัคซีนโควิด-19 ที่เร่งพัฒนาและนำออกมาใช้อย่างเร่งด่วนเป็นกรณีฉุกเฉิน ในทุก ๆ ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกที่พยายามระดมการฉีดวัคซีนให้กับประชากรให้ได้มากที่สุดและเร็วที่สุด เพื่อที่จะสามารถยับยั้งและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นี้ให้ได้ โดยมุ่งหวังให้ร่างกายผู้ที่ได้รับวัคซีนสร้างภูมิคุ้มกันต่อเชื้อโควิด--19 สามารถป้องกันการติดเชื้อหรือ ถ้ามีการติดเชื้อโควิด-19 ก็มีอาการไม่หนัก เพื่อให้ประชาชนได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้ปกติให้เร็วที่สุด จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประสิทธิผลอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

Thomas R. Dye (1981) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำเป็นการตัดสินใจของรัฐบาลเพื่อจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ของสังคมเช่นปัญหานโยบายต่างประเทศ ปัญหาการป้องกันสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาคนว่างงาน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสิ่งแวดล้อม ค่านิยมต่าง ๆ ที่มีต่อนโยบายสาธารณะในความหมายอย่างกว้าง จนไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำได้อย่างชัดเจน

จุมพล หินนิพานิช (2552) กล่าวว่ากระบวนการของการจัดทำนโยบาย (policy formation) สามารถแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ตามหลักการวิเคราะห์ด้วย ตัวแบบหลักเหตุผล ประกอบด้วยหมายถึง 1 ขั้นตอนการกำหนดปัญหา 2 ขั้นตอนการจัดทำนโยบาย 3 ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ และ 4 ขั้นตอนการประเมินผล โดยปกตินโยบายที่เกิดขึ้นมักจะไม่ได้อาจมาจากการพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลเท่านั้น ส่วนใหญ่ของนโยบายมักเกิดจากการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การโน้มน้าวให้เกิดขึ้นและมีการปรับเปลี่ยนเสมอเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ภายใต้ บริบท การเมือง เศรษฐกิจและสังคม และประวัติศาสตร์ ค่านิยม ของสังคมนั้น ๆ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติและการประเมินผล

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2543) กล่าวว่า ความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก ประการแรก การเลือกกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ประการที่สอง กลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้นเหมาะสม แต่การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติไม่เหมาะสม ประการที่สาม ถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วจะมีความเหมาะสมทั้งหมด แต่การเลือกเครื่องมือและวิธีการปฏิบัติไม่เหมาะสม ก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2551) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมเชิงบูรณาการที่ต้องอาศัย การบูรณาการการปฏิบัติและจิตสาธารณะร่วมกันจึงจะสามารถก่อให้เกิดประสิทธิผล

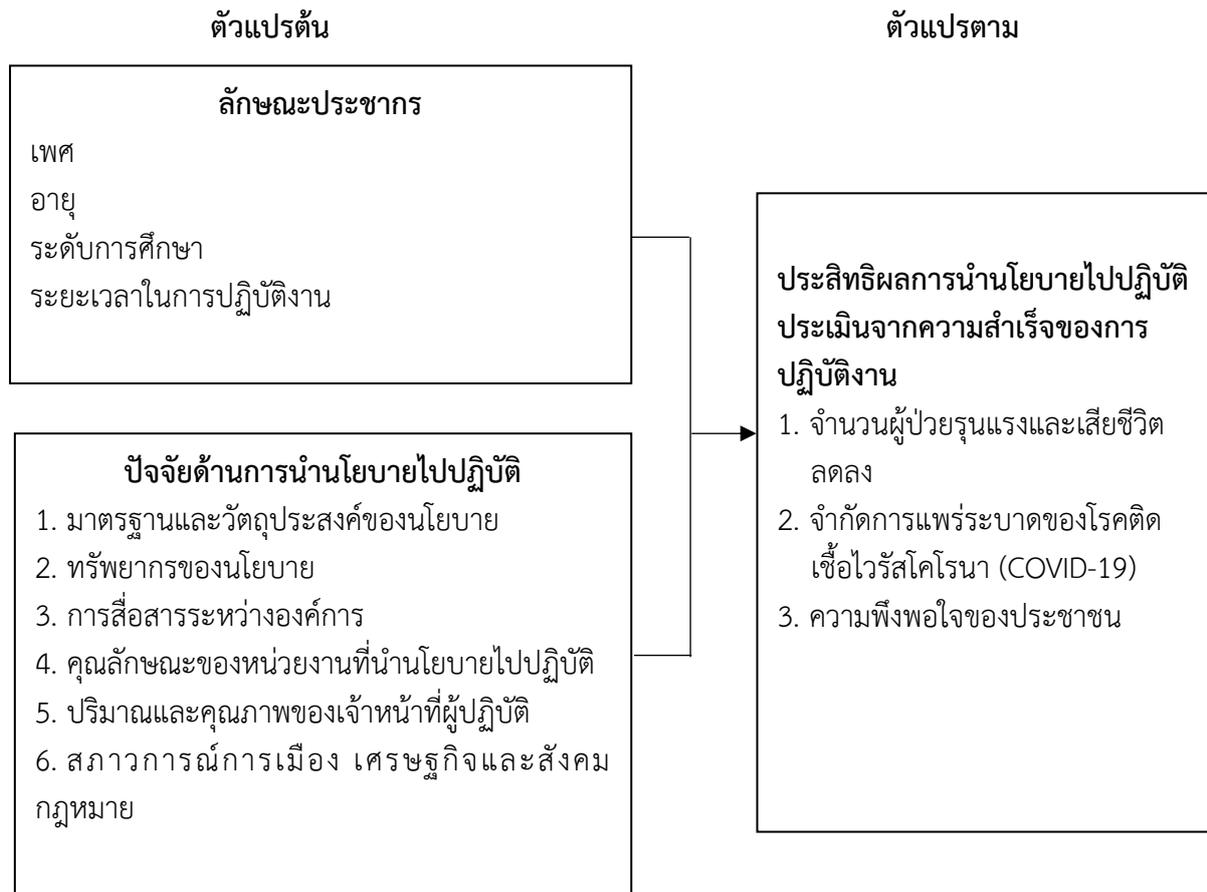
ทฤษฎีทางด้านประสิทธิผลได้ใช้ แนวคิดการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results-based management) ตามแนวทางของ Canadian international development agency (CIDA) รวมถึง ได้ประยุกต์จากแนวคิดของ Norton and Kaplan, Richard M. Steers และ Stephen P. Robbins เป็น หลักประกอบด้วย 1) ความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่บรรลุ วัตถุประสงค์ 2) ความสอดคล้องของนโยบาย 3) การพัฒนาอย่างยั่งยืน 4) คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา 5) ความคุ้มค่าในการบริหารงบประมาณ 6) ภาวะสมดุลของภาวะแวดล้อม 7) จริยธรรมาภิบาล (สมคิด ดวงจักร์, 2556) ผู้วิจัยจะใช้เพียงแนวคิดความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ของนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) 1) จำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง 2) จำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) 3) ความพึงพอใจของประชาชน

ความเป็นมาของการการเฝ้าระวังการระบาดของโรคโควิด-19 ในชุมชน

การเฝ้าระวังการระบาดของโรคโควิด-19 ในชุมชน บุคลากรที่มีบทบาทอย่างมาก และถือเป็นกำลังสำคัญของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการดำเนินงานเชิงรุกในชุมชน คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือที่เรียกกันว่า อสม. ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนมากกว่า 1,090,000 คนทั่วประเทศ (ระบบสารสนเทศงานสุขภาพภาคประชาชน กองสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน, 2563) บทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่เห็นได้ชัด คือเป็นผู้นำการดำเนินงานพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนในชุมชน และมีหน้าที่แก้ข่าวร้าย กระจายข่าวดี ชี้บริการประสานงานสาธารณสุข บำบัดทุกข์ประชาชน และดำรงตนเป็นตัวอย่างที่ดี สำหรับสถานการณ์การแพร่

ระบาดของโรคโควิด-19 ในครั้งนี้ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้มีบทบาทในการเฝ้าระวังการระบาดของโรคโควิด-19 ได้แก่ การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงในชุมชน ทั้งผู้ที่เดินทางมาจากต่างประเทศและพื้นที่เสี่ยง หรือผู้ใกล้ชิดกับผู้ป่วย ติดตามเยี่ยมบ้านกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ระหว่างการกักตัว เฝ้าระวังและเฝ้าระวังบ้านค้นหากลุ่มเสี่ยงปฏิบัติงานจุดคัดกรองของชุมชน รวมถึงการณรงค์ให้ความรู้ และแพร่กระจายข่าวสารในการป้องกันตนเองสำหรับประชาชนให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อโควิด-19 (กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 7,200 คน (ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2565) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบอย่างง่าย ทำการแบ่งตัวอย่างตามสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 379 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และ

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแปลงรหัสตัวเลขและสร้างตัวแปรแล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 379 คน มีปัจจัยส่วนบุคคลสามารถสรุปผลได้ เป็นดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 324 คนคิดเป็นร้อยละ 85.5 และเป็นเพศชายจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 14.5

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 รองลงมา อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา คือ ไม่ได้ศึกษา/ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมาคือระดับอนุปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คือ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.6 รองลงมา มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3 และมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านความพอเพียงของทรัพยากรนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและประชาชน ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสารและประสานงาน

โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมเป็นรายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย () และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

(n=379)

ข้อ	ประสิทธิภาพการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	จำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง	3.73	0.91	มาก	3
2	จำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)	3.78	0.79	มาก	2
3	ความพึงพอใจของประชาชน	3.96	0.71	มาก	1
รวม		3.82	0.66	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82, S.D.=0.66$) หากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยมีความเห็นในเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.96, S.D.=0.71$) รองลงมา คือ จำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ($\bar{X}=3.78, S.D.=0.79$) และเรื่องที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ จำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง ($\bar{X}=3.73, S.D.=0.91$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ

(n=379)

ข้อ	ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	เป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรมของนโยบาย	3.96	0.65	มาก	3
2	เป็นการรักษาผลประโยชน์ของชาติ	3.92	0.70	มาก	4
3	สามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด	3.90	0.63	มาก	5
4	เป็นนโยบายสากลที่ทุกชาตินำไปปฏิบัติ	3.97	0.69	มาก	2
5	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย	4.11	0.66	มาก	1
รวม		3.97	0.55	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97, S.D.=0.55$) หากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความเห็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ข้อ โดยมีความเห็นในเรื่อง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.11, S.D.=0.66$) รองลงมาคือ เป็นนโยบายสากลที่ทุกชาตินำไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.97, S.D.=0.69$) และเรื่องที่มี

ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ สามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 3.90$, $S.D. = 0.63$) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่มีเพศที่แตกต่าง พบว่าในภาพรวมมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 นั้นแสดงให้เห็นว่าอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีเพศแตกต่างกัน มีประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านจำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง ด้านจำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้านความพึงพอใจของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามอายุแตกต่างกัน พบว่า ในภาพมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 นั้นแสดงให้เห็นว่า อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านจำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง ด้านจำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้านความพึงพอใจของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 จึงกล่าวได้ว่า อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านจำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง ด้านจำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้านความพึงพอใจของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านจำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลง ด้านจำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้านความพึงพอใจของประชาชนไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม

(n=379)

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	0.468**	0.000	ปานกลาง
ด้านความพอเพียงของทรัพยากรนโยบาย	0.470**	0.000	ปานกลาง
ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร	0.475**	0.000	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและประชาชน	0.497**	0.000	ปานกลาง
ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	0.547**	0.000	ปานกลาง
ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร และประสานงานเครือข่าย	0.516**	0.000	ปานกลาง
รวม	0.571**	0.000	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ = 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 พบว่า ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านความพอเพียงของทรัพยากรนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและประชาชน ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารและประสานงานเครือข่ายโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร และประสานงานเครือข่าย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและประชาชน ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความพอเพียงของทรัพยากรนโยบายและด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พบว่า ประสิทธิผลการนำนโยบายการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไปปฏิบัติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านความพึงพอใจของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ด้านจำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ด้านจำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิตลดลงตามลำดับ ขณะที่ปัจจัยมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับงานสมคิดดวงจักร, 2556 ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ วัตถุประสงค์ดังนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรร

มาภิบาล 2) เพื่อศึกษาการนำนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ 3) เพื่อประเมินผล
กระทบของการนำนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และ 4) เพื่อศึกษาประสิทธิผล
ของนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วยการวิจัยเชิง
ปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นกรรมการมหาวิทยาลัยจำนวน จำนวน 137 คน ที่ได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบ
หลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.971 วิ
เคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ และทดสอบสมมติฐานเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน นอกจากนี้
ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ กรรมการสภา
มหาวิทยาลัย จำนวน 27 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบบอกต่อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแปลความและการ
ตีความในการสรุปข้อมูลเพื่อการตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ผลการวิจัย มีดังนี้ 1) การกำหนดนโยบายการ
บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การนำนโยบาย
การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับมาก 3) การประเมิน
นโยบายการบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย 4)
ประสิทธิผลของนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีความสำเร็จในระดับน้อย 5) ผลการทดสอบ
สมมติฐาน พบว่า การกำหนด นโยบายธรรมาภิบาล การนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติและการประเมินผล
กระทบนโยบายธรรมาภิบาล มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิผลของนโยบายและสอดคล้องกับประสงค์
เลาหะพงษ์ ศรีติ สกุลรัตน์ และวิชัย รูปขำดี (2559) ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโคคาร์” เป็นการ
วิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์นโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโคคาร์ ใน
ขั้นการกำหนดนโยบาย ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นการประเมินผลนโยบาย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยเหตุ
ของประสิทธิผลในนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโคคาร์ และ 3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมรถยนต์อี
โคคาร์ โดยศึกษาจากนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโคคาร์ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ทุกฉบับและ
แผนงานที่เกี่ยวข้อง วิธีการประกอบด้วยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์กลุ่มการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก
กับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันยานยนต์ ผู้ผลิตรถยนต์ กลุ่มผู้ซื้อรถยนต์ในนโยบาย จำนวน 7 หน่วยงาน และ
การสำรวจความคิดเห็นของผู้ซื้อรถยนต์ในนโยบายโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 รายทั่วประเทศ

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ปัจจัยเหตุของประสิทธิผลในนโยบาย ประกอบด้วย ขั้นการกำหนด
นโยบายได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัดและการสนับสนุนจากองค์การที่เกี่ยวข้อง
ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่ การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนโยบายไปปฏิบัติ ความพร้อม
ขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และปัจจัยอื่นๆ ในด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและด้านสังคม ผลทั้ง
5 ปัจจัยมีความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญมากกว่าขั้นการ
กำหนดนโยบาย ส่วนประสิทธิผลของนโยบาย ประกอบด้วย ขั้นการประเมินผลนโยบาย ได้แก่ จำนวนรถยนต์
ที่ผลิตจริงตามเวลาที่กำหนดในนโยบาย คุณภาพของรถยนต์ในด้านการประหยัดพลังงานด้านสิ่งแวดล้อม
และด้านความปลอดภัย การตลาดของรถยนต์ในด้านตลาดในประเทศและส่งออก รูปลักษณ์ของรถยนต์ ราคา
จำหน่าย การบำรุงรักษา และความพึงพอใจของผู้ซื้อรถยนต์ ปัญหาอุปสรรคที่พบและผลการแก้ไข จากภายใน
หน่วยงานภาครัฐ จากการแทรกแซงทางการเมืองและจากผู้ร่วมลงทุนในนโยบาย และผลกระทบของนโยบาย
ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ผลทั้ง 5 ปัจจัยมีความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และด้านความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยเหตุของประสิทธิผลกับประสิทธิผลของนโยบาย พบว่า ในขั้นการกำหนดนโยบายมีความสัมพันธ์กับ
ประสิทธิผลของนโยบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ระดับเชิงนโยบายเป็นที่ชัดเจนจากหลายประเทศแล้วว่าการได้รับวัคซีนโควิด-19 ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทั้งถึง และรวดเร็ว คือทางออกจากวิกฤติการระบาดของโควิด-19 ที่ได้ผลที่สุด และคาดว่าประเทศส่วนใหญ่จะยังต้องมีการฉีดวัคซีนต่อเนื่องในระยะยาวตามการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัส ทำให้มีการปรับการคาดการณ์ว่าปริมาณวัคซีนในโลกจะยังคงไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ไปอีกอย่างน้อย 1-2 ปี ให้มีการปรับแผนการจัดหาวัคซีนอย่างเหมาะสม โดยเรียนรู้จากตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ และบทเรียนที่ผ่านมาของประเทศไทยเอง ไม่ว่าจะเป็นการจองและจัดซื้อวัคซีนล่าช้าและมีปริมาณน้อยเกินไป ความจำกัดของประเภทวัคซีน และการบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่ไม่เพียงพอ อันเป็นผลจากการติดกฎระเบียบที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ ความล่าช้าในกระบวนการต่างๆ ของระบบราชการ การไม่มีกลไกคุ้มครองผู้ตัดสินใจ หากตัดสินใจผิดพลาดโดยสุจริต การขาดมุมมองและทักษะหลายด้านที่จำเป็นรวมทั้งการมีภารกิจล้นตัวจากงานประจำของคณะผู้จัดหาวัคซีน ซึ่งทำให้การจัดหาวัคซีนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมีการตัดสินใจที่สำคัญ ที่สาธารณะไม่ได้รับทราบกระบวนการและเหตุผลในการตัดสินใจทั้งที่เป็นการตัดสินใจที่มีความสำคัญอย่างสูงสุดเพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งประเทศ

ในด้านการกระจายและระดมฉีดวัคซีนนั้น ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีความสามารถในการฉีดวัคซีนได้เร็วพอสมควร แต่ประสบปัญหาวัคซีนไม่เพียงพอ ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน และความสับสนในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานในเรื่องประมาณการจำนวนวัคซีนที่แต่ละหน่วยงานฉีดวัคซีนจะได้รับการจัดสรรจนทำให้ต้องเลื่อนการฉีดวัคซีนออกไปกระทบกับผู้สมควรได้รับวัคซีนลำดับแรก ๆ จำนวนการฉีดต่ำกว่าที่วางแผนไว้มากจนเกิดความเสียหายสูงที่จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการฉีดวัคซีนได้ 100 ล้านโดสก่อนสิ้นปี พ.ศ. 2564 และยังมีปัญหาการกระจายวัคซีนที่บิดเบือนไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ซึ่งส่วนสำคัญน่าจะเป็นผลจากการตัดสินใจทางการเมืองที่คำนึงถึงเป้าหมายอื่นมากกว่ายุทธศาสตร์ที่วางไว้ ปัจจัยเหล่านี้ น่าจะส่งผลกระทบต่อการควบคุมการระบาด การลดความสูญเสียชีวิตของประชาชนและการฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับมาโดยเร็ว

ในปัจจุบัน หน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทยมีศักยภาพในการวิจัยและพัฒนา และแม้กระทั่งส่งออกวัคซีนสำหรับป้องกันโรคบางชนิด ในกรณีวัคซีนโควิด-19 เรามีการวิจัยและพัฒนาวัคซีนกว่า 20 ชนิด ซึ่งมีทั้งวัคซีนชนิด mRNA, protein-subunit, DNA และวัคซีนเชื้อตาย และที่สำคัญ ไทยยังประสบความสำเร็จในการรับจ้างผลิตวัคซีนชนิด viral-vector ให้แอสตราเซนเนกาโดยบริษัทสยามไบโอไซเอนซ์

ด้วยศักยภาพดังกล่าว ภาครัฐจึงควรให้การสนับสนุนโครงการพัฒนาและผลิตวัคซีนในประเทศที่มีขีดความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีและการผลิตที่ได้มาตรฐานสากลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยการสนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาและผลิตวัคซีนประสิทธิภาพสูงในลักษณะที่ยืดหยุ่นกว่าการใช้เงินงบประมาณปกติ รวมถึงส่งเสริมให้บริษัทผลิตวัคซีนระดับโลกมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นด้วย เพื่อให้ประเทศไทยมีทางเลือกเพิ่มขึ้นในการได้มาซึ่งวัคซีนโควิด-19 ที่มีประสิทธิภาพสูง อีกทั้งมีความพร้อมในการรับมือโรคอุบัติใหม่ในอนาคต

การกระจายวัคซีนกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่สร้างความโกลาหลในวงกว้างและกระทบคนจำนวนมากด้วยเหตุผลหลัก 3 ประการคือ 1) การได้รับวัคซีนที่จัดซื้อล่าช้ากว่าที่คาด และ 2) การแย่งชิงกันในการกระจายวัคซีนระหว่างหน่วยงานต่างๆ โดยขาดการประสานงานที่ดี และ 3) มีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มเป้าหมายในการกระจายวัคซีนไปมาหลายครั้งตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น

ระดับหน่วยปฏิบัติงาน มีการทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจำนวน 9 ข้อ ในการแก้ปัญหาการฉีดวัคซีนโควิด ของประชาชนด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ควรประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณภาพของวัคซีนและผลข้างเคียงของการฉีดวัคซีน ด้วยบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ หรือผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม/ประชาชน รวมทั้งผู้ที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจจากประชาชนทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่ไม่ต้องการฉีดวัคซีน และผู้ที่ยังไม่พร้อมฉีด เนื่องจากวัคซีนนี้เป็นวัคซีนใหม่จึงทำให้ประชาชนเกิดความกังวลในด้านความปลอดภัยของวัคซีนเป็นพิเศษ

2) ควรตรวจสอบและสกัดกั้นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือบิดเบือนจากความเป็นจริงอย่างรวดเร็ว

3) ควรมีหน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียวเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร และชี้แจงขั้นตอนการเข้าถึงวัคซีนที่ชัดเจน เพื่อลดความสับสนให้กับประชาชน

4) ควรเพิ่มเงินชดเชยและเร่งให้มีการประชาสัมพันธ์หลักประกันความมั่นใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตจากการฉีดวัคซีน ซึ่งเป็นมาตรการที่รัฐได้มีการจัดทำไว้แล้ว เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนในการจะได้รับเงินชดเชยอย่างแน่นอน เนื่องจากมาตรการดังกล่าวนี้มีผลต่อการตัดสินใจฉีดวัคซีนของประชาชน

5) ควรเพิ่มทางเลือกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงวัคซีนป้องกันโรคโควิด 19 ได้หลากหลายยี่ห้อ นอกเหนือจากวัคซีนที่รัฐบาลจัดหาให้ เช่น ไฟเซอร์ (Pfizer) โมเดอร์นา (Moderna) เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนที่ยังไม่พร้อมฉีดวัคซีนหรือไม่ต้องการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด 19

6) ควรเพิ่มสถานที่ให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด 19 กระจายในชุมชน/หมู่บ้าน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เช่น สถานีอนามัย/โรงพยาบาลประจำตำบล จัดรถ mobile พร้อมเจ้าหน้าที่ลงไปในพื้นที่ชุมชนตามวันเวลาที่กำหนด

7) ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่/อาสาสมัครหรือขอความร่วมมือภาคเอกชน อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการลงทะเบียนเพื่อให้สามารถเข้ารับบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด 19 ได้ เช่น การลงทะเบียนฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19 ที่ห้างสรรพสินค้า Operator

8) ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิ์ลงทะเบียนและจองนัดวัน เวลา การฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด 19 เพื่อที่จะเข้าถึงวัคซีนได้เร็วที่สุด โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 รุนแรงเป็นหลัก

9) ควรให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในแต่ละพื้นที่และกลุ่มอาชีพ ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น ง่ายเงินชดเชย/เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบช่วยเหลือค่าครองชีพ ลดภาระค่าสาธารณูปโภค พักชำระหนี้/ลดอัตราดอกเบี้ย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความ ความพึงพอใจ ความแตกต่าง ของประชาชนในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ หวังได้รับวัคซีนโควิด- 19 เพิ่มเติมในกลุ่มประชากรอาชีพอื่นๆ หรือมีความหลากหลายมากขึ้น ที่อาจส่งผลต่อจำนวนผู้ป่วยรุนแรงและเสียชีวิต แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 Coronavirus Disease 2019

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2564ก). รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2564, จาก: <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation->
- จุมพล หนิมพานิช. (2552). การประเมินผลนโยบาย: หลักการแนวคิด และการประยุกต์ใช้. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประสงค์ เล้าหะพงษ์ ศรีติ สกลรัตน์ และวิชัย รูปขำดี. (2559). ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโคคาร์. วารสารชุมชนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 10(1).
- ระบบสารสนเทศสุขภาพภาคประชาชน กองสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน. (2563). รายงานอสม. ระดับประเทศ. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2564, จาก: <http://www.thaiphc.net/new2020>.
- วรเดช จันทรร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สมคิด ดวงจักร์. (2556). ได้ศึกษาการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ.
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2543). นโยบายสาธารณะ: แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- Dhouib, W., Maatoug, J., Ayouni, I., Zammit, N., Ghammem, R., Fredj, S. B., & Ghannem, Dye, Thomas R. (1981). *Understanding Public Policy*. (4th edition). New Jersey: EnglewoodCliffs, Prentic Hall.
- H. (2021). The incubation period during the pandemic of COVID-19: a systematic inanimate surfaces and their inactivation with biocidal agents. *Healthcare infection society*, 104(3), 246-251.
- Kampf, G. Todt, D. Pfaender, S. Steinmann, E. (2020). Persistence of coronaviruses on Retrieve Form: <https://doi.org/10.1186/s13643-021-01648-y>. review and meta-analysis. *Systematic reviews*, 10(1), 1-14.
- World Health Organization. (18 March 2020). WHO Director-General's opening remarks at the media briefing on COVID-19 - 18 March 2020. Retrieved May 11 2021 from: <https://www.who.int/director-general/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---18-march-2020>.
- World Health Organization. (19 April 2020). Coronavirus situation reports. Retrieved October 7 2021 from: <https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200419-sitrep-90-covid-19.pdf>.

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ
มาในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิต พื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติ
The Success of the Implementation of the Policy to Prevent and Suppress
the Smuggling of Foreign Liquor into the Area of Responsibility
of the Excise Office Samut Prakan to practice

ศิรินภา ฟองชัย¹ และรัชยา ภัคดีจิตต์²

Sirinapa fongchai¹ and Rachaya Pakdeejit²

เจ้าพนักงานสรรพสามิตชำนาญงาน สนง.สรรพสามิตพื้นที่ สมุทรปราการ 2¹

อาจารย์² วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

E-mail: bluesky28@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ พื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ ไปปฏิบัติจำแนกตามลักษณะประชากร (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ กับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ป.1 และ ป.2 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการจำนวน 320 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ พื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านการเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ ไปปฏิบัติจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรพบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ กับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าเป็นเชิงบวกระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ; การป้องกันและปราบปราม; การลักลอบนำสุราต่างประเทศ

Abstract

This research aimed to (1) explore Success of Prevention and enforcement of smuggling spirit Samutprakarn Excise office. (2) compare Success of Prevention and enforcement smuggling spirit via attitude of respondents verified by demographic factors. (3) explain correlation between affecting factors with Success of Prevention and enforcement smuggling import spirit. This was quantitative approach; 360 spirit authorized distributors were sample. Questionnaires were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t test ANOVA F and Pearson correlation. The findings revealed that; (1) Success of Prevention and enforcement of smuggling spirit Samutprakarn Excise office were highest level. (2) There was significant statistical difference among respondent's attitude toward Success of Prevention and enforcement of smuggling spirit. (3) There were positive statistical correlation between affecting factors with Success of Prevention and enforcement of smuggling spirit at .01 level.

Keywords: Implementation of the Policy; Prevention and Suppression; Smuggling of Foreign Liquor

บทนำ

ภาษี หมายถึง เงินที่เรียกเก็บจากประชาชนเพื่อนำไปความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ซึ่งมีอยู่ 2 ประเภท คือ ภาษีทางตรง เป็นภาษีที่เก็บจากประชาชนที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพและภาษีที่ได้จากการประกอบกิจการทางการค้าบริการ อุตสาหกรรม และภาษีทางอ้อม เป็นภาษีที่เก็บจากประชาชนเมื่อซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่เรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งประชาชนทุกคนจำเป็นที่จะต้องเสียภาษีเพราะผลของการเสียภาษีจะกลับมาตอบแทนประชาชนใน 2 ลักษณะ คือ นำออกไปใช้เป็นเงินเดือนให้ข้าราชการ เพื่อให้บริการประชาชนและใช้จ่ายเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ของสถานที่ราชการต่าง ๆ นำมาใช้ในการเพิ่มพูนประเทศ เช่น สร้างถนน สร้างโรงเรียน เป็นต้น ประเภทของภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ภาษีที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจมีอยู่มากมายหลายประเภทความหมายและประเภทภาษีอากร คำว่าภาษีอากร (TAX) นั้น มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายความหมายด้วยกัน ดังเช่น หมายถึง เงินที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากราษฎรตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร หมายถึง เงินที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือ ให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล หมายถึง เงินที่บุคคลถูกบังคับให้ต้องจ่ายให้แก่รัฐ เพื่อรัฐจะได้นำไปใช้จ่ายใน กิจการอันเป็น สาธารณะประโยชน์ทั่วไปและเพื่อการพัฒนาประเทศ (ชวฤทธิ์ โยศรีคุณ, 2562)

กรมสรรพสามิต มีหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ได้แก่ การป้องกันและปราบปราม สินค้าหนีภาษีจากการที่ กระทรวงการคลังได้มอบนโยบายให้กรมสรรพสามิตดูแลสินค้าที่หลีกเลี่ยงภาษี รวมถึงการดำเนินงานตามมาตรการเชิงรุกในการป้องกันและปราบปรามสุราเถื่อนและบุหรี่เถื่อน และน้ำมันเถื่อน และจูงใจผู้ที่อยู่นอกระบบให้เข้ามาสู่ระบบภาษี ซึ่งที่ผ่านมากรมสรรพสามิตได้จัดทำแผนเฉพาะกิจปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิต โดยระดมกำลังเจ้าหน้าที่ชุดเฉพาะกิจจากสำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม และเจ้าหน้าที่สรรพสามิตพื้นที่ทั่วประเทศ พร้อมสนธิกำลังกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันตรวจสอบและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายสรรพสามิต ตามพื้นที่เป้าหมายที่คาดว่าจะอาจมีการกระทำผิดเพื่อสร้างความ

เป็นธรรม โปร่งใส และความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการที่เสียภาษีโดยสุจริต และเพื่อเป็นมาตรการเสริมทางอ้อมในการดูแลสุขภาพของผู้บริโภค ให้บริโภคสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากการบริโภคสินค้าที่หลีกเลี่ยงภาษีจะเป็นอันตรายและส่งผลกระทบต่อสุขภาพมากกว่าสินค้าโดยทั่วไป

การลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศผู้ค้ารายย่อยนำเหล้านอกเข้ามาวางจำหน่ายแบบไม่ถูกกฎหมายหรือไม่ติดอากรแสตมป์ ที่เรียกว่าเหล้าเถื่อนตามตะเข็บชายแดนจำนวนมาก ทั้งภาคใต้ ภาคเหนือ และตะวันออก และพบว่าผู้มีผู้ซื้อเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเพราะเชื่อว่าเป็นเหล้าแท้และมีราคาถูกกว่ามากโดยเฉพาะหลังจากที่มีการปรับโครงสร้างภาษีใหม่ทำให้เหล้ามีราคาแพงขึ้น โดยสุราต่างประเทศที่นำมาขายมีทั้งจ๊อนหนึ่วอลเกอร์ แบล็คเลเบิ้ล, เรด เลเบิ้ล ฯลฯ ทั้งขนาดลิตรและขนาดปกติ ซึ่งมีราคาถูกกว่าเหล้าที่วางจำหน่ายอย่างถูกกฎหมายราว 20-30% จากการตรวจค้นของหน่วยงานสำนักงานป้องกันและปราบปราม ร่วมกับเจ้าหน้าที่ประจำด่านพรมแดน ร่วมกันการตรวจตราสัมภาระนักท่องเที่ยว และประชาชนที่ข้ามไปมาหาสู่กันรวมทั้งสิ่งของในรถที่เข้าประเทศอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลักลอบนำสุรต่างประเทศเข้ามาในประเทศโดยไม่เสียภาษี ส่วนตามช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งมีเพียงแม่น้ำสายสั้นอยู่แคบ ๆ นั้นได้ประสานกับหน่วยทหารและตำรวจ ให้เพิ่มความถี่ในการออกลาดตระเวน เพื่อป้องปรามและสกัดกั้นไม่ให้เกิดการลักลอบนำเข้ามาหรืออย่างผิดกฎหมายด้วยเช่นกัน จากการสำรวจพบว่าที่ผ่านมาพื้นที่หาดใหญ่ สงขลา มีการลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศเป็นประจำอยู่แล้วผ่านชายแดนไทย-มาเลเซีย ด้านอำเภอสะเดา ปาดังเบซาร์ และแทบทุกช่องทางผ่านในจังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพมหานคร เป็นที่ประจักษ์ว่าการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี โดยเฉพาะ สุราและยาสูบยังคงมีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะด้านสุราต่างประเทศส่งผลกระทบต่อรายได้ของประเทศจากภาษีสรรพสามิต และการป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าสู่การเป็นนักดื่มและการป้องกันสุขภาพของประชาชนที่จะเจ็บป่วยจากโรคพิษสุราเรื้อรัง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศ พื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศ ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะประชากร
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศ ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติกับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทำวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศมาในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ ไปปฏิบัติ โดยมีแนวคิดที่สำคัญคือ แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

พัฒนาการทางทฤษฎีของแนวคิดการจัดการภาครัฐ เป็นไปในรูปแบบของวงจร คือ การนำเสนอแนวคิด การนำไปใช้ ความตื่นตัวกับรูปแบบใหม่และการค้นพบแนวทางที่ดีที่สุด ตามด้วยการเกิดผลที่มีได้เป็นไปตามความคาดหวัง และในที่สุดเป็นการแก้ไขและพัฒนาต่อไปทำให้แนวคิดการจัดการภาครัฐในเวลาต่อมาเปลี่ยนจุดเน้นไปสนใจ ปัญหาเฉพาะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและศึกษาลงลึกในรายละเอียดภายใน

องค์การมากขึ้น (Pollitt & Bouckaert, 2004) การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุด ของกระบวนการนโยบายเนื่องจากมีผลต่อความสำเร็จของนโยบายอย่างมาก และโครงการ เป็นรูปธรรมของนโยบายในการนำไปปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมโดยเริ่มต้นจาก

1. ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่า “องค์กร บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถ นำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมดปฏิบัติตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่ไหน เพียงใด” หรือกล่าวอีกในหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของ “ความสามารถที่จะ ผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมด สามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้” โดยได้ สรุปว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงวิธีการ และแนวทางเพื่อปรับปรุง นโยบายแผนงาน และการปฏิบัติงาน ในโครงการให้ดีขึ้น เนื้อหาสาระของการศึกษา การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเน้นการแสวงหา คำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของ การนำนโยบายไป ปฏิบัติ (Implementation Processes) เพื่อที่จะศึกษาบทเรียนพัฒนาแนวทางและสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จะทำให้ การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จและยังหมายถึงกระบวนการทำงานทางปฏิสัมพันธ์ เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมาย ของนโยบายก็ได้ ในส่วนของเพรสแมนและวิลดาฟสกี ให้ความหมายว่า หมายถึง การผลิตผลลัพธ์ออกมาการ ทำให้สำเร็จ นอกจากความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว มิลบริย์แมคเคลฟลินให้ ความหมายการนำนโยบายไป ปฏิบัติว่าหมายถึงกระบวนการขององค์การที่ ต่อเนื่องและพลวัต ซึ่งได้รับการปรุงแต่ง และหล่อหลอมโดย ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ของนโยบายกับสภาพขององค์การที่รับผิดชอบ ในการดำเนินการ ให้ สำเร็จลุล่วง กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมาย นโยบาย โดยพยายามปรับเปลี่ยนประนีประนอมระหว่างเป้าหมาย และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับข้อจำกัด เงื่อนไข และสภาพแท้จริง ของหน่วยปฏิบัติและการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายที่ เกิดจากกฎหมาย การตัดสินใจพิพากษาอรรถคดีคำสั่งของฝ่ายบริหาร การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายความว่า ความ รวมถึงการดำเนินการโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ในภาครัฐ หรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะ ก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว (วรเดช จันทรศร, 2548)

2. ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การดำเนินการใด ๆ ไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชนล้วนแต่มีปัญหาและอุปสรรคทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงทบทวน ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้ ความล้มเหลวของนโยบาย (policy failure) ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งความล้มเหลวในนโยบายด้านสังคมและเศรษฐกิจ เป็น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักทฤษฎีนโยบาย และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งในความเป็นจริงจะเกี่ยวข้องกับผู้นำนโยบาย ไปปฏิบัติมากกว่าในการที่จะแสวงหาแนวทางเพื่อความสำเร็จของนโยบาย (Younis, Talib., & Ian, Davidson, 1990) พบว่ามีปัจจัย 2 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติและแนวทางการปฏิบัติที่ระบุอย่างเฉพาะเจาะจงและพบว่าการ เปลี่ยนแปลงงานกิจวัตรขององค์การเป็นงานที่มีต้นทุนที่แพงและหน่วยงานนั้นจะต้องได้รับทรัพยากรที่ เพียงพอในการดำเนินงานในขณะเดียวกันหน่วยงานจะต้องได้รับแนวทางในการปฏิบัติใหม่ที่เฉพาะเจาะจงและ ชัดเจน ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีความสำคัญมาก มิฉะนั้น จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ ความ ล้มเหลว ได้ง่าย

หลักการสำคัญที่จะป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับปัญหาและอุปสรรค จนกระทั่ง นำไปสู่ความล้มเหลวได้แก่

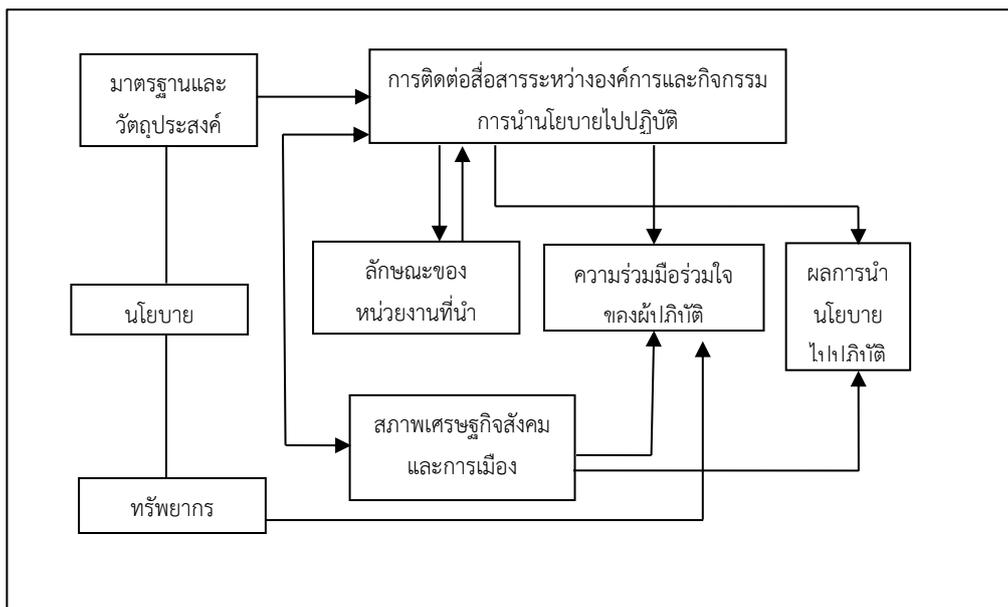
ประการแรก ถ้ามีทรัพยากรใหม่แต่แนวทางการปฏิบัติคลุมเครือจะต้องจัดการเรื่องความนโยบายให้ชัดเจนและทัศนคติในการจัดการตีความจะต้องสอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบาย

ประการที่สอง ถ้ามีทรัพยากรเพียงพอและมีแนวทางการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจนเป้าประสงค์ส่วนบุคคลภายในองค์กรจะมีความสำคัญน้อยลงและการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีทิศทางที่สอดคล้องกันกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายสูง

ประการสุดท้าย ถ้าไม่มีทรัพยากรเพียงพอและแนวทางการปฏิบัติไม่ชัดเจนสถานการณ์เช่นนี้จำเป็นต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้ปฏิบัติได้เกิดความสมัครใจที่จะปฏิบัติเพื่อสร้างพลังแห่งความมุ่งมั่นในการปฏิบัติให้เกิดขึ้นมากพอที่จะเอาชนะอุปสรรคในเรื่องการขาดแคลนทรัพยากรและแนวทางการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

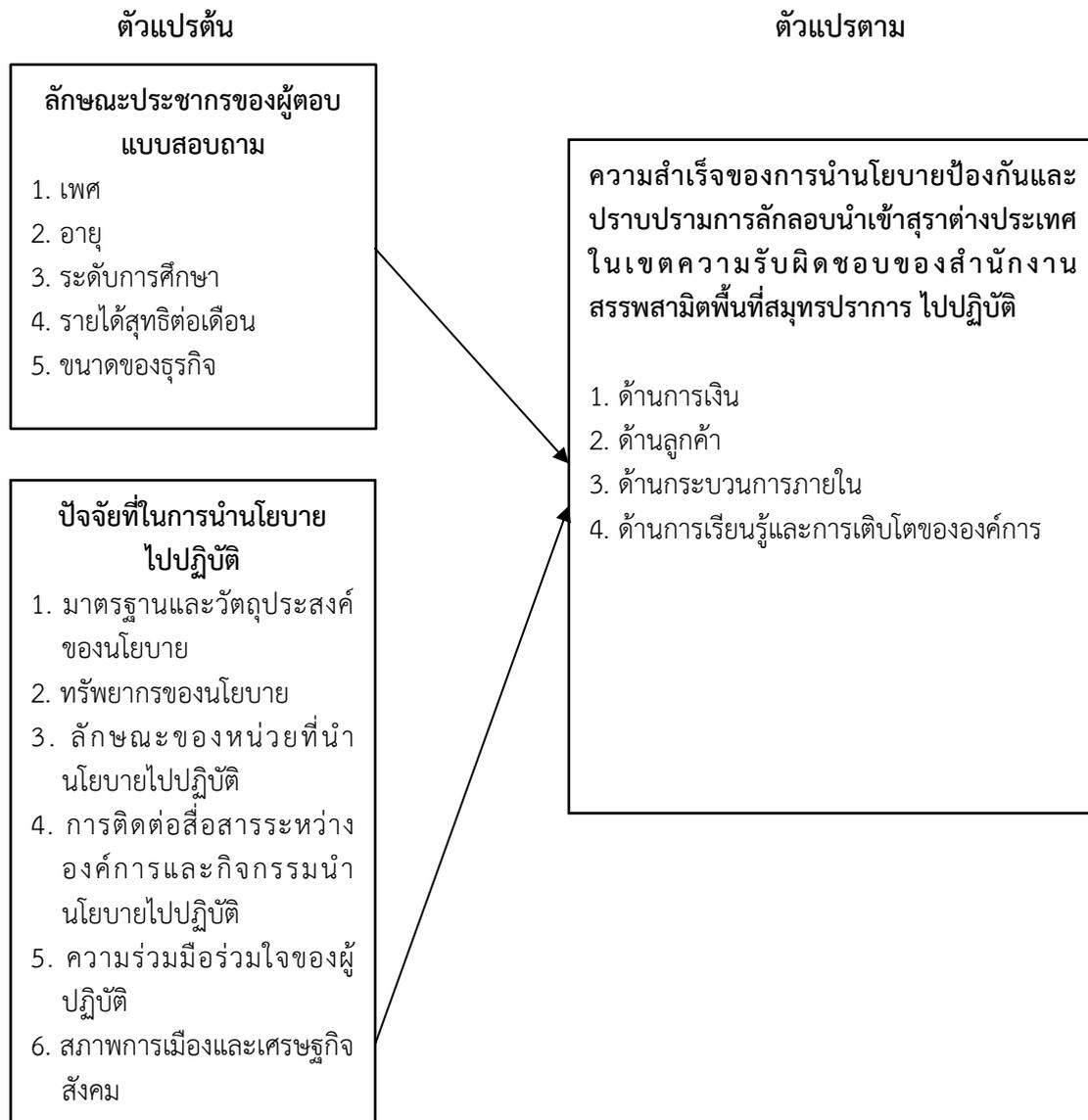
ตัวแบบเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทบทวนตัวแบบการนำนโยบายจากทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ทางด้านไปปฏิบัติดังต่อไปนี้ การนำนโยบายไปปฏิบัติและนำเสนอตัวแบบที่เกิดจากการพัฒนาและตกลงใจจะใช้ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn (1975) จากบทความเรื่อง "The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติและได้เสนอตัวแบบที่เรียกว่า A Model of the Policy Implementation Process ตัวแบบนี้ เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยซึ่งประกอบไปด้วย 6 ปัจจัยหลัก คือ วัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแยกให้ชัดเจนว่ามีอะไรบ้างซึ่งจะเป็นส่วนขยายของเป้าหมายรวมของนโยบายให้ชัดเจน และง่ายขึ้นต่อความเข้าใจเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จ หรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมี การระบุทรัพยากรที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งทรัพยากรบุคคลวัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ และงบประมาณที่คล่องตัว การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องตรงกันถูกต้องรวดเร็วต่อเนื่องและไม่ปิดบังข่าวสารซึ่งกันและกัน ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่มีผลต่อความสำเร็จและล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติและสุดท้ายคือปัจจัยด้านความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติ (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn ที่มา: (Van Meter and C.E.Van Horn, 1975)

ผู้วิจัยจะได้ประยุกต์ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn (1975) ประกอบด้วยตัวชี้วัด มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายลักษณะของหน่วยที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรนโยบาย การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ ความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติ สภาพการเมืองและเศรษฐกิจสังคม จะกำหนดเป็นสาเหตุของความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้รับใบอนุญาตขายสุรา ป.1 และ ป.2 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ป.1 และ ป.2 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการจำนวน 320 คน

เครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามความ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสุรา

ต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร และส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาข้อคำถาม กับเนื้อหาข้อความในตารางกำหนดชี้ตัวแปร (Table of Specification) และค่านิยมเชิงปฏิบัติการที่ได้ผ่านการทบทวนวรรณกรรมในแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแล้วว่า มีความตรงกัน จากนั้นเพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องเชิงบริบทที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือที่ได้พัฒนาขึ้น ไปขอคำปรึกษาและตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษา และทำการปรับจนเกิดความเหมาะสมแล้วจึงนำไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงต่อไป

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการข้างต้น แล้วไปทดสอบกับผู้รับใบอนุญาตขายสุรา ป.1 และ ป.2 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการในพื้นที่อำเภอบางพลี จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง (Cronbach's Alpha) ได้ค่า .xxx

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับใบอนุญาตขายสุรา ป.1 และ ป.2 ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สมุทรปราการ การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทั้งหมด มาเข้ารหัส (coding) แล้วนำไปวิเคราะห์ประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการวิเคราะห์

ผลการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และเพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1

อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มี อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาอายุระหว่าง 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมาอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.9 และอายุมากกว่า 61 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.6 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 35.0 รองลงมา อนุปริญญา / ปวส. ร้อยละ 30.3 รองลงมา มัธยมศึกษา / ปวช. ร้อยละ 21.6 และประถมศึกษา ร้อยละ 13.1ตามลำดับ

รายได้สุทธิต่อเดือน ส่วนใหญ่รายได้ 30,001 - 50,000 บาท ร้อยละ 36.3 รองลงมา รายได้ 10,000 - 30,000 บาท ร้อยละ 32.2 รองลงมา รายได้ 50,001 - 70,000 บาท ร้อยละ 19.4 และ รายได้ 70,001 - 100,000 บาท ร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการภายในอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมาได้แก่ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ด้านการเงินอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.34

ปัจจัยความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.20 ด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมาได้แก่ ด้านทรัพยากรของนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.46 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านสภาพการเมืองและเศรษฐกิจสังคม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.11

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตสมุทรปราการไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตสมุทรปราการไปปฏิบัติมีความแตกต่างกันในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกด้วยลักษณะประชากร

สมมติฐานที่ 3 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตสมุทรปราการไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

อภิปรายผล

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตสมุทรปราการอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้อง เยาวภา ปฐมศิริกุล (2554) แบบจำลองปัจจัย ความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของ โรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของ โรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยกลยุทธ์ ปัจจัยระบบบริหารจัดการและปัจจัยการบริหาร ทรัพยากรบุคคล โดยปัจจัยการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพที่สำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยการจัดการทรัพยากรบุคคล รองลงมาได้แก่ ปัจจัยระบบการบริหารจัดการและปัจจัยกลยุทธ์ของโรงพยาบาลตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ปัจจัย ความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการ สุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ กลยุทธ์การตลาด ภายใน การพัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่องระบบการจัดบริการสุขภาพ ระบบการมุ่งเน้นพัฒนาตลาด การธำรงรักษา บุคลากร ระบบบริหาร คุณภาพ การคัดเลือกบุคลากรและกลยุทธ์ระดับธุรกิจของโรงพยาบาลตามลำดับ และปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ การดำเนินงานของโรงพยาบาลด้านประสิทธิภาพของ กระบวนการภายในของ โรงพยาบาลมากที่สุด รองลงมา ผลการวิจัยสอดคล้องกันโดยเฉพาะด้านการจัดการ ภายในด้านที่มากที่สุดได้แก่ด้านกระบวนการภายในอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมาได้แก่ด้านการ เรียนรู้และการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ด้านการเงินอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34

ปัจจัยความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตสมุทรปราการ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบายเท่ากับ = 4.47 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 19. ความสม่ำเสมอของการออกตรวจพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.54 รองลงมา ข้อ 18. ประโยชน์ของนโยบายตกอยู่กับประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.50 รองลงมา ข้อ 16. ความชอบธรรมตามกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามและ ข้อ 17. เป็นนโยบายสากลที่ทุกประเทศนำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.42 สอดคล้องกับ แสงชัย นุ้ยนุ่น (2561) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้ามันเชื่อเพลิงเถื่อนเข้าในราชอาณาจักรด้านมาตรฐานของนโยบายภาพรวมมีค่า 4.12ระดับมากที่สุดด้านที่ ที่มีผลสูงสุดได้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่เป็นการ

รักษาผลประโยชน์ของชาติมีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมากและระดับที่น้อยที่สุดได้แก่ เป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรมของนโยบายมีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรดำรงความมุ่งหมายการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศ ในเขตพื้นที่สำนักงานสรรพสามิตศทุกแห่งไปปฏิบัติ
2. ควรมีนโยบายเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลกระทบการดื่มสุรา

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำการวิจัยในเรื่องผลกระทบจากการบริโภคสุรา

เอกสารอ้างอิง

- ชวฤทธิ์ โยศรีคุณ. (2562). หน้าที่ของประชาชนในการชำระภาษีอากร. วารสารการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ ที่เป็นเลิศ วิทยาลัยนครราชสีมา, 1(1), หน้า 135-141.
- เยาวภา ปฐมศิริกุล. (2554). แบบจำลองปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย. 34(130) . วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แสงชัย นุ้ยนุ่น (2560). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- Pollitt, C., & Bouckaert, G. (2004). Public management reform: A comparative analysis. Oxford University Press, USA.
- Van Meter, Donald S. & Van Horn, Carl E. (1975, February). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. Administration and Society. 6(4), pp.7 - 20.
- Younis, Talib., & Ian, Davidson. (1990). The Study of Implementation. In Talip Younis ed. Implementation in Public Policy. Worcester, Great Britain: Billing G. Sons Ltd.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

Journal of Interdisciplinary and Private Management

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2566

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผศ.ดร.ฐิติมา ให้อายอง	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.สุเชาวน์ มีหนองหว้า	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์ ชาวแสงรัตน์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.วัฒนา นนทชิต	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
ดร.เบญจ พรพลธรรม	นักวิจัยอิสระ
ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.ธนัญชกร ปกิตตาวิจิตร	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.ภคมน ธีระโภาคกุล	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.ละมุล รอดขวัญ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

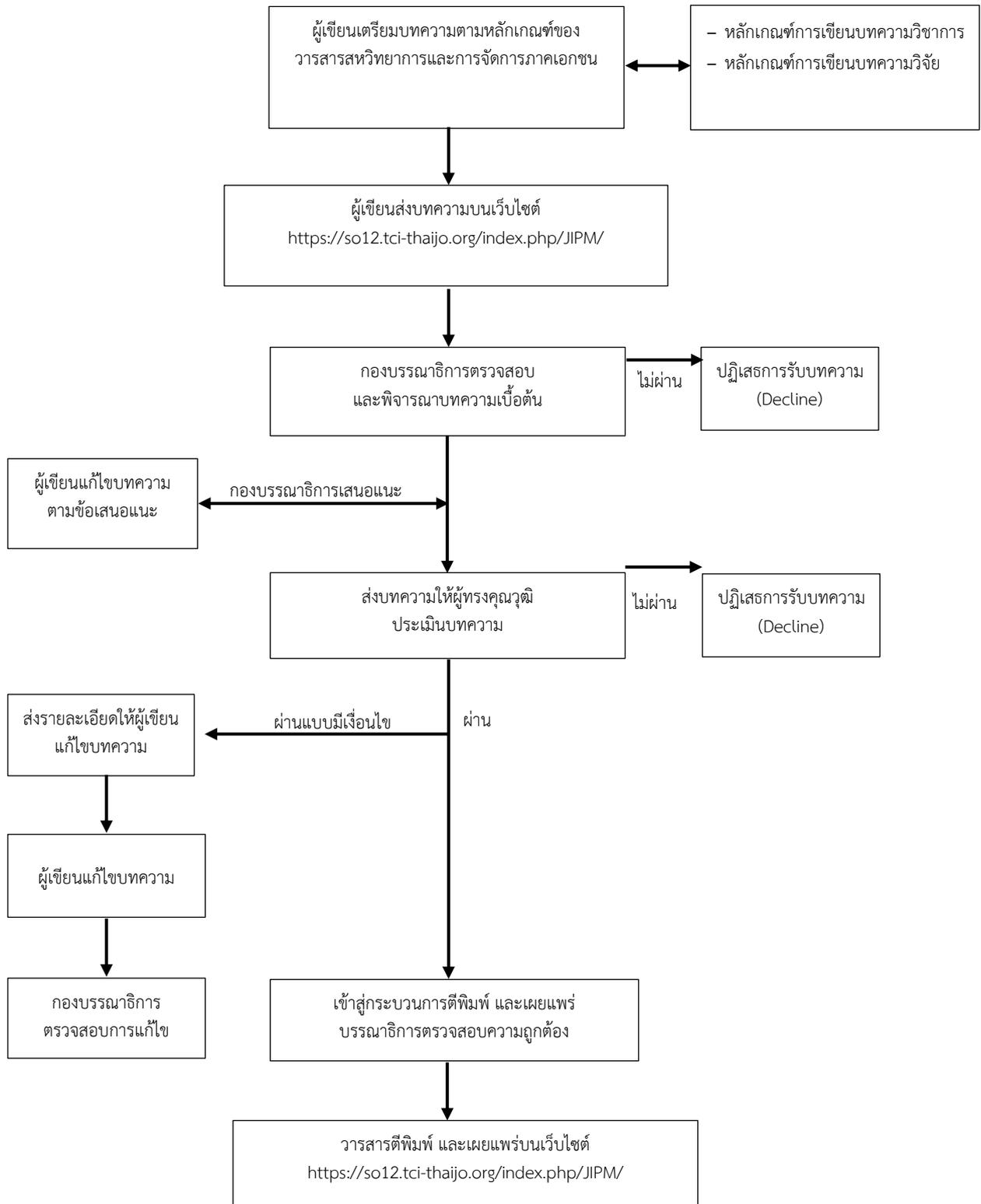
Journal of Interdisciplinary and Private Management

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา ห้อง 602 ชั้น 6 อาคารอนุรักษ์พลังงานและปฏิบัติการนวัตกรรม

เลขที่ 96 หมู่ 3 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

โทรศัพท์: 090-9625431

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชนอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA. (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีชื่อร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกลงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาทหน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ
11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างไรโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน, ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมาจากวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อนกระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

การเตรียมต้นฉบับบทความ

- 1) การตั้งค่าหน้ากระดาษ ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว
- 2) ตัวอักษร และขนาดอักษร เนื้อหาใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ขนาด 16 ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ
- 3) ชื่อเรื่อง ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง
- 4) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องตรงกลาง
- 5) ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมล
- 6) มีบทคัดย่อ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำต่อบทคัดย่อ
- 7) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)
- 8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด
- 9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรางค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งทุกรายการ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด สุพัตรา ยอดสุรางค์ และวราภรณ์ สารอินมุล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสามรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสามราย โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey, Drucker & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : รัชยา ภักดีจิตต์. (2555). *ธรรมาภิบาล: เพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : อำนวย บัญรัตน์ไมตรี. (2560). นโยบายการจัดการขยะของรัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 10(1), หน้า 169-174.

Boonratmaitree, A. (2017). Waste Management Policy of the State and Local Governments. *Journal of Southern Technology*, 10(1), pp.169-174.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./(ปีพิมพ์)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับคุณวุฒิวิทยานิพนธ์/วารสารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: เบญจ พรพลธรรม. (2553). *การจัดการความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Zamperlin, F. U. (2012). The role of servant leadership in middle school culture (Doctoral Dissertation). New York: Fordham University.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./(วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)/ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี,/จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : สำนักข่าว Hfocus. (23 กุมภาพันธ์ 2566). ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงหลักประกันทางสุขภาพของ “คนไทยไร้สิทธิ”. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2566, จาก

<https://www.hfocus.org/content/2023/02/27107>

Clark, D. (1999). Instructional system design: The ADDIE model. Retrieved October 12, 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>.

การส่งบทความ

ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPLM/index>

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม
- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) เนื้อหา
- (9) บทสรุป
- (10) การอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์
วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย

ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

Author¹, Author² and Author³

สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ...มหาวิทยาลัย)

Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)

Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ (250-300 คำ) → 16 Point Bold

16 Point

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการศึกษา.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ :,,

16 Point Bold

16 Point

Abstract → 16 Point Bold

The purpose of this article is to present.....

16 Point

Keywords:;;

16 Point Bold

16 Point

บทนำ → 16 Point Bold

16 Point

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

เนื้อหา

16 Point

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ความรู้จากการศึกษา → 16 Point Bold

16 Point

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 16 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

เอกสารอ้างอิง } 16 Point Bold
ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) วัตถุประสงค์การวิจัย
- (9) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- (10) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- (11) กรอบแนวคิดการวิจัย
- (12) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- (13) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
- (14) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- (15) ข้อเสนอแนะ
- (16) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย
ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ...มหาวิทยาลัย)

Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)

Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ

16 Point Bold

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ..... 2) เพื่อ..... และ 3) เพื่อ.....
รูปแบบการวิจัยเป็น.....(การวิจัยเชิงปริมาณ/การวิจัยเชิงคุณภาพ/การวิจัยแบบผสมวิธี)ใช้แนวคิด (หรือ
ทฤษฎี).....เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ..... กลุ่มตัวอย่าง(กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)คือ
..... จำนวน คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบ.....เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ชนิด คือ 1) 2) 3)
..... วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ...(สถิติพื้นฐาน/สถิติอ้างอิง ในกรณีการวิจัยเชิงปริมาณ ...ส่วนการวิจัยเชิง
คุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา)ผลการวิจัยพบว่า
1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ (จะเป็นประโยชน์หรือนำไปใช้อย่างไรได้บ้าง ประมาณ 1-
3 บรรทัด)
คำสำคัญ :

16 Point

Abstract → 16 Point Bold

16 Point

This Article aimed to study (1)
(2) the sample was.....
They was selected by the instrument for collecting data
was Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis.
The research results were found as follows;

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Keywords:;; } 16 Point

16 Point Bold

บทนำ } 16 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูล
งานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ
(practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมามีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดย
ใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็น
อย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่
กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนว
ทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะ
เขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 16 Point Bold

16 Point

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา.....
3. เพื่อศึกษา.....

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 16 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม

16 Point Bold

16 Point

เขียนบรรยายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของ ความรู้นั้นได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบ ความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

- 1.
- 2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการ วิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย

16 Point Bold

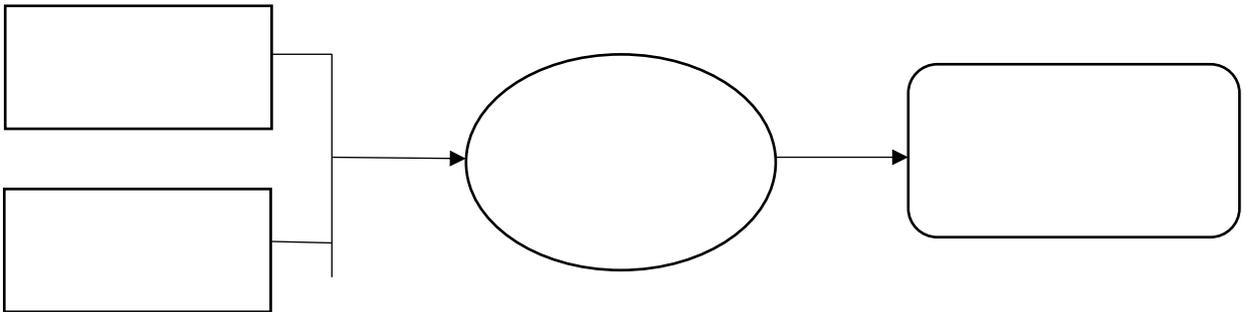
16 Point

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ... ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

16 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

16 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ

..... โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควร

ทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

16 Point

เอกสารอ้างอิง

16 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่น่าสนใจทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุชนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIPM/>